

II

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 14. decembra 2004

o dani z nákupov mäsa (kafilierická daň) zavedenej vo Francúzsku

[oznámené pod číslom K(2004) 4770]

(Iba francúzsky text je autentický)

(2005/474/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

po výzve zainteresovaných strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s uvedeným článkom⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. KONANIE

- (1) Na základe sťažnosti Komisia zaslala Francúzsku 15. apríla 1999 žiadosť o informácie o dani z nákupov mäsa (ďalej len „kafilierická daň“), ktorej cieľom je financovať kafilerické činnosti zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z biotúnkov na francúzskom území. Francúzske orgány odpovedali listom z 12. mája 1999.
- (2) Komisia predtým začala konanie o porušení podľa článku 226 Zmluvy proti kafilerickej dani⁽²⁾. Francúzsku bola teda zaslaná výzva listom z 29. júla 1998. Odôvodnené stanovisko nasledovalo 18. septembra 2000. Komisia sa rozhodla založiť spis 26. júna 2002.

- (3) Opatrenie bolo zahrnuté do registra neoznámenej pomoci s číslom NN 17/2001. Dodatok k pôvodnej sťažnosti bol doručený v marci 2001. Komisii sa medzičasom predložila nová sťažnosť s údajmi pôvodnej sťažnosti.
- (4) Komisia informovala Francúzsko listom z 10. júla 2002 o svojom rozhodnutí otvoriť konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy proti kafilerickej dani.
- (5) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*⁽³⁾. Komisia vyzvala ostatné členské štáty a zainteresované tretie strany, aby predložili svoje pripomienky k uvedenému opatreniu.
- (6) Francúzske orgány zaslali svoje pripomienky listom z 10. októbra 2002. Komisia dostala pripomienky od tretích strán, ktoré boli zaslané francúzskym úradom listom z 11. februára 2003; francúzske orgány naň zasa odpovedali listom z 9. apríla 2003. Od francúzskych orgánov sa žiadali doplnkové informácie listom zo 14. júla 2004, ktoré tieto orgány zaslali listom z 23. septembra 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 226, 21.9.2002, s. 2.

⁽²⁾ Č. A/97/4309.

⁽³⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

- (7) Toto rozhodnutie sa týka len financovania verejnej kafilerickej služby (ďalej len „VKS“) v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002, pričom rok 2002 bol rokom otvorenia konania vo veci zisťovania. Financovanie VKS od 1. januára 2003 sa posudzuje v rámci štátnej pomoci č. NN 8/2004.
- (8) Kafilerická daň bola zrušená od 1. januára 2004. Financovanie VKS sa od toho momentu zabezpečuje z výnosu z „jatočnej dane“, voči ktorej Komisia nevzniesla námietku⁽¹⁾. V rámci prešetrenia tohto spisu francúzske orgány zaslali Komisii informácie, ktoré sú tiež relevantné v tomto osobitnom prípade, a to listom z 29. decembra 2003.

II. OPIS

1. KAFILERICKÁ DAŇ

- (9) Kafilerická daň bola zavedená článkom 302a ZD francúzskeho všeobecného zákonníka o daniach, ktorý vyplynul z článku 1 francúzskeho zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996 o zbere a zneškodňovaní mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, ktorým sa mení poľnohospodársky zákonník⁽²⁾. Podľa tohto ustanovenia kafilerická daň nadobudla účinnosť 1. januára 1997.
- (10) Zákomom č. 96-1139 sa mení a dopĺňa článok 264 francúzskeho poľnohospodárskeho zákonníka, ktorý týmto ustanovuje: „zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat, ako aj mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnku, pokladaných za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat, predstavujú úlohu verejnej služby, ktorá patrí do pôsobnosti štátu“.
- (11) Naproti tomu podľa článku 271 poľnohospodárskeho zákonníka, tiež zmeneného a doplneného uvedeným zákonom, „zneškodňovanie zadržaných veterinárnych odpadov, iných ako tie, ktoré sú uvedené v článku 264, ako aj zneškodňovanie odpadov živočíšneho pôvodu, pochádzajúcich z bitúnkov alebo zo závodov na spracovanie a prípravu potravy pre zvieratá alebo potravy živočíšneho pôvodu, nepatrí do verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat. Zodpovednosť za ne nesú len tieto bitúnky a závody. Pokiaľ samy nie sú oprávnené alebo registrované na tento účel, majú povinnosť zveriť toto zneškodňovanie zariadeniam, ktoré oprávňuje alebo eviduje správny orgán na výkon tejto činnosti.“
- (12) Zber krytý úlohou štátnej služby sa týka mŕtvych zvierat na vnútroštátnom území, a najmä zvierat, ktoré sú usmrtené na bitúnkoch vo Francúzsku a nie sú vhodné na spotrebu ľudí. O zber mŕtvych zvierat ide len vtedy, keď sa týka zvierat či dokonca častí s hmotnosťou najmenej 40 kg. Zákon vylučuje osobitným spôsobom z VKS financovanej kafilerickou daňou plnenia osobám, ktoré majú vo vlastníctve alebo držbe mŕtve zviera a ktoré ho „môžu“ odovzdať oprávnenej osobe bez toho, aby mali túto povinnosť (článok 265 II poľnohospodárskeho zákonníka). Takýmto spôsobom sú vylúčené všetky mŕtve domáce zvieratá, tzv. „spoločenské zvieratá“, ktoré držia súkromné osoby. Toto vylúčenie oprávňuje na činnosť zneškodňovania mŕtvych zvierat, financovanú súkromnými osobami.
- (13) Súkromné podniky poverené vykonávaním plnení zneškodňovania mŕtvych zvierat vyberajú prefekti prostredníctvom verejnej súťaže, ktorej podmienky sú definované v poľnohospodárskom zákonníku. Príslušné zadávacie podmienky ustanovujú spôsob odmeňovania operácií, ktorých vykonávanie je zverené držiteľovi zmluvy, pričom toto odmeňovanie vylučuje akékoľvek odmeňovanie vybrané od užívateľov verejnej služby. Podľa toho kafilerické podniky poverené VKS musia zadarmo poskytovať užívateľom svoje služby zberu a zneškodňovania (hlavne chovateľom a bitúnikom) a odmeňované sú výlučne štátom (článok 264-2 poľnohospodárskeho zákonníka).
- (14) Kafilerická daň sa týka nákupov mäsa a ďalších špecifických výrobkov akoukoľvek osobou, ktorá vykonáva maloobchodný predaj týchto výrobkov.
- (15) Daň v zásade platí každá osoba, ktorá vykonáva maloobchodný predaj. Jej základom je hodnota bez dane z pridanej hodnoty (DPH) nákupov akéhokoľvek pôvodu:
- čerstvého alebo tepelne spracovaného, chladeného alebo mrazeného mäsa a vnútorností z hydiny, králikov, diviny alebo hovädzieho dobytku, oviec, kôz, ošípaných, koní, oslov a ich krížencov,
 - soleného mäsa, údených mäsových výrobkov, masti, mäsových konzerv a spracovaných vnútorností,
 - potravy pre zvieratá na základe mäsa a vnútorností.
- Podniky, ktorých obrat je v predchádzajúcom kalendárnom roku nižší ako 2 500 000 francúzskych frankov (FRF)⁽³⁾ (381 122 EUR) bez DPH, sú oslobodené od dane. Sadzby dane sú stanovené na 0,5 % za mesačný nákup bez DPH do 125 000 FRF (19 056 EUR) a na 0,9 % nad 125 000 FRF. Potom boli zvýšené na 2,1 % a 3,9 % pre uvedené mesačné nákupy (pozri odôvodnenie 18).

(1) Štátna pomoc č. 515/2003, list francúzskym orgánom č. K(2004) 936 v konečnom znení, 30.3.2004.

(2) Úradný vestník Francúzskej republiky č. 301, 27.12.1996, s. 19184.

(3) Na základe 1 FRF = 0,15 EUR.

- (16) Pôvodne teda od 1. januára 1997 bol výnos z dane poukázaný do fondu vytvoreného špeciálne na tento účel, ktorého cieľom bolo financovať službu zberu a zneškodňovania mŕtvych zvierat uznaných za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat, teda činnosti definované článkom 264 poľnohospodárskeho zákonníka ako úloha verejnej služby. Fond spravovalo Národné stredisko pre rozvoj štruktúr poľnohospodárskych podnikov (ďalej len „CNASEA“).
- (17) Zákon č. 98-546 z 2. júla 1998 o rôznych opatreniach hospodárskeho a finančného charakteru ⁽¹⁾ zaviedol doplnkovú daň pre tých istých platiteľov na obdobie od 1. júla 1998 do 31. decembra 1998, aby sa financovalo hlavne zneškodňovanie múčok z cicavcov, ktoré nevyhovujú normám Spoločenstva o inaktivácii pôvodcov nákazy bovinou spongiformnou encefalopatiou (BSE), a najmä výdavky spojené s nákupom, prepravou, uskladnením a spracovaním. Podniky, ktorých obrat bol v predchádzajúcom kalendárnom roku nižší ako 3 500 000 FRF (533 571 EUR) bez DPH, boli oslobodené od tejto doplnkovej dane. Sadzby tejto dane boli stanovené na 0,3 % za mesačný nákup bez DPH do 125 000 FRF (19 056 EUR) a na 0,5 % nad 125 000 FRF.
- (18) Článok 35 opravného zákona o štátnom rozpočte na rok 2000 (zákon č. 2000-1353 z 30. decembra 2000) ⁽²⁾ prišiel niektoré úpravy mechanizmu kaflerickej dane, ktoré nadobudli účinnosť 1. januára 2001. Tieto úpravy mali za cieľ čeliť účinkom krízy BSE a zvýšeným nákladom, ktoré z toho vyplývajú. Tak bol základ dane rozšírený aj na „iné výrobky na mäsovom základe“. Sadzba dane bola stanovená na 2,1 % za ročné nákupy do 125 000 FRF (19 056 EUR) a na 3,9 % nad 125 000 FRF. Okrem toho všetky podniky, ktorých obrat bol v predchádzajúcom kalendárnom roku nižší ako 5 000 000 FRF (762 245 EUR) bez DPH, boli od tohto momentu oslobodené od dane. Napokon výnos z dane bol od 31. decembra 2000 priamo poukázaný do všeobecného štátneho rozpočtu namiesto fondu uvedeného v odôvodnení 16.
- (19) Toto zvýšenie kaflerickej dane malo zodpovedať najmä nevyhnutnosti zničiť nielen mŕtve zvieratá a odpady zadržané na bitúnkoch, ktoré boli uznané za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat – a ktorých množstvo nepochybne vzrástlo v porovnaní s minulosťou v dôsledku krízy BSE – alebo časti mŕtvol, ktoré sa v minulosti používali na výrobu živočíšnych múčok či ďalších výrobkov, ale aj živočíšne múčky, ktorých používanie bolo prechodne zakázané rozhodnutím Rady 2000/766/ES zo 4. decembra 2000 o niektorých opatreniach ochrany proti prenosným spongiformným encefalopatiám a používania živočíšnych proteínov vo výžive zvierat ⁽³⁾.
2. ARGUMENTY PREDLOŽENÉ KOMISIOU V RÁMCI OTVORENIA ZISŤOVACIEHO KONANIA
- 2.1. K JESTVOVANIU POMOCI
- (20) Článok 86 ods. 2 zmluvy ustanovuje, že podniky poverené riadením služieb všeobecného hospodárskeho záujmu podliehajú pravidlám zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, do tej miery, kým uplatnenie týchto pravidiel nemarí právne aj fakticky plnenie osobitnej úlohy, ktorá im bola určená. Rozvoj obchodovania nesmie byť nepriaznivo zasiahnutý tak, aby to odporovalo záujmu Spoločenstva.
- (21) Francúzske orgány si myslia, že financované činnosti patria do verejného záujmu. Komisia v zásade nič nenamietala, pokiaľ ide o charakter verejnej služby, ktorý chceli tieto orgány dať tejto službe. Ide totiž o rozhodnutie odôvodnené príčinami verejného zdravia a ochrany životného prostredia. Komisia však požiadala francúzske orgány, aby podrobne uviedli všetky činnosti financované prostredníctvom kaflerickej dane, aby mohla pochopiť jej dosah. Skutočne sa zdalo, že činnosti neuvedené v zákone č. 96-1139, ako je likvidácia živočíšnych múčok, ktorých predaj bol zakázaný, by boli tiež financované z dane.
- (22) Súdny dvor Európskych spoločenstiev rozhodol ⁽⁴⁾, že článok 86 ods. 2 zmluvy sa má vykladať v tom zmysle, že nepokrýva štátnu pomoc, ktorú poberajú podniky poverené riadením služby všeobecného hospodárskeho záujmu, pokiaľ táto výhoda presahuje zvýšené náklady verejnej služby. V čase otvorenia zisťovacieho konania v tejto veci mal dvor viacero nerozhodnutých sporov, ktoré sa týkali otázky, či sa opatrenie má kvalifikovať ako pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy, ak výhoda, ktorá z toho plynie pre isté podniky, nepresahuje zvýšené náklady, ktoré tieto podniky znášajú s cieľom splniť povinnosti verejnej služby, ktoré im ukladajú vnútroštátne predpisy. Komisia si teda myslela, že najprv treba určiť, či sa verejné platby poukazované kaflerickým podnikom môžu pokladať za činnosť, ktorú možno kvalifikovať ako verejnú službu. Potom by bolo potrebné určiť, či tieto platby presiahli náklady, ktoré tieto podniky znášali na vykonávanie takýchto činností.

⁽¹⁾ Ú. v. FR č. 152, 3.7.1998, s. 10127.

⁽²⁾ Ú. v. FR č. 303, 31.12.2000, s. 21177.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 306, 7.12.2000, s. 32. Rozhodnutie zrušené nariadením Komisie (ES) č. 1234/2003 (Ú. v. EÚ L 173, 11.7.2003, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2001 vo veci C-53/00 Fer- ring, Zb., s. 9067.

- (23) V štádiu otvorenia zisťovacieho konania však Komisia nedisponovala všetkými základnými údajmi na určenie toho, či sa riadne dodržali všetky kritériá na zriadenie verejnej služby. Komisia v záujme toho, aby bola schopná vyjadriť sa k charakteru postupov verejných súťaží používaných v tomto osobitnom prípade pri výbere kafilerického podniku, požiadala francúzske orgány, aby jej zaslali všetky informácie týkajúce sa realizácie uvedených verejných súťaží, čo jej umožní vyjadriť sa k tomu, či sa pri nich dodržala smernica Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb ⁽¹⁾ vo svetle judikatúry Súdneho dvora na túto tému ⁽²⁾.
- (24) Komisia chcela tiež disponovať informáciami týkajúcimi sa hlavne dosahu pomoci na dotknuté podniky a získať dôkaz, že táto pomoc slúžila len na financovanie zvýšených nákladov na úlohy plnené vo všeobecnom záujme bez toho, aby zdroje mohli byť presmerované na ďalšie konkurenčné činnosti, ktorým by sa tieto podniky mohli venovať. Hoci Komisia súhlasila, že VKS môže predstavovať službu všeobecného hospodárskeho záujmu, domnievala sa, že v štádiu otvorenia zisťovacieho konania pretrvávali isté nejasnosti týkajúce sa účinkov pomoci voči priamym príjemcom služby, ako aj spôsobu, akým mala byť samotná služba financovaná.
- (25) V čase otvorenia konania umožňoval bod 5.6.2 usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci v odvetví poľnohospodárstva ⁽³⁾ (ďalej len „usmernenie pre poľnohospodárstvo“) preskúmať jednotlivo podľa prípadov pomoci v prospech poľnohospodárskeho odvetvia, ako je pomoc pri zbere, zhromažďovaní a úprave odpadov poľnohospodárskeho pôvodu. Malo sa to robiť vzhľadom na zásady vysvetlené v zmluve a v rámci Spoločenstva pre štátnu pomoc na ochranu životného prostredia ⁽⁴⁾. Podľa uvedeného rámca, pokiaľ sa pomoc ukáže ako nevyhnutná, musí byť striktno ohraničená na kompenzáciu zvýšených výrobných nákladov v porovnaní s trhovými cenami predmetných výrobkov alebo služieb. Táto pomoc musí byť taktiež dočasná a v zásade regresívna, tak aby predstavovala stimuláciu na dodržiavanie zásady pravdivosti cien v rozumnej lehote. Z tohto hľadiska sa Komisia opierať aj o bod 11.4.5 usmernení pre poľnohospodárstvo týkajúcich sa boja proti chorobám zvierat.
- (26) Vo Francúzsku sa však vôbec nezдалo, že by poľnohospodárske podniky a bitúnky, ktoré boli príjemcami, prispievali k výdavkom odvodeným od služby. Preto bola Komisia tej mienky, že pomoc by nemusela vyhovovať podmienkam ustanoveným pravidlami Spoločenstva. Mala teda pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci spočívajúcej v odbremenení poľnohospodárskych podnikov a bitúnkov od výdavkov spojených so zhromažďovaním a likvidáciou mŕtvych zvierat, mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnkoch.
- (27) Pokiaľ ide o spracovanie mŕtvych zvierat v rámci francúzskeho systému, vôbec sa nezдалo, že by poľnohospodárske podniky a bitúnky, ktoré boli príjemcami, prispievali k nákladom na uvedené spracovanie. Okrem toho sa táto bezplatnosť zdala byť trvalá, a nie regresívna. V rámci štátnej pomoci č. NN 76/2000 ⁽⁵⁾ si Komisia myslela, že pokiaľ ide o pomoc na odvoz kostier, odvoz slúži na to, aby sa skoncovalo so zvykom poľnohospodárov páliť, zakopávať alebo zahadzovať kostry, ktoré veľmi znečisťujú životné prostredie a sú preň a pre zdravie škodlivé. Komisia taktiež pripomenula, že bežne nepovoľuje pomoc na prevádzku, ktorá odbreňuje podniky od časti finančných nákladov spojených so znečisťovaním životného prostredia a so škodlivými účinkami, ktoré vyvolávajú. Komisia poznamenala, že výnimky z tohto princípu už boli priznané najmä v oblasti odpadového hospodárstva. V štádiu otvorenia zisťovacieho konania v tejto veci Komisia nedisponovala informáciami, ktoré by preukázali, že takáto trvalá a nedegresívna pomoc na náklady na zber a následné spracovanie mŕtvych zvierat je nevyhnutná, a teda preukázateľná, najmä v rámci globálneho boja proti istým chorobám a/alebo z dôvodu ochrany zdravia ľudí. Komisia taktiež poznamenala, že francúzske právne predpisy zavádzajúce povinnosť odvozu mŕtvych zvierat sa nevzťahujú na všetkých poľnohospodárov.

(1) Ú. v. ES L 209, 24.7.1992, s. 1. Smernica zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114).

(2) Najmä rozsudok Súdneho dvora zo 7. decembra 2000 vo veci C-324/98 Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH verzus Telekom Austria AG, Zb., s. I-10745.

(3) Ú. v. ES C 28, 1.2.2000, s. 2.

(4) Ú. v. ES C 72, 10.3.1994, s. 3, v čase uvedenia pomoci do praxe, následne nahradenej novým rámcom (Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3).

(5) Rozhodnutie Komisie zo 4. októbra 2000 vo veci NN 76/2000 – Opatrenia v prospech kvality a hygieny mlieka a mliečnych výrobkov a chovu (Ú. v. ES C 334, 25.11.2000, s. 4).

- (28) Pokiaľ ide o mäso a vnútornosti zadržané na bitúnkoch, Komisia povoľovala v čase iniciovania postupu vo veľmi presne vymedzených situáciách úhradu štátom vo výške 100 % niektorých nákladov, ktoré by mali za normálnych okolností hradit' výrobcovia. Komisia si vtedy myslela, že pomoc vyplývajúca zo služby zneškodňovania mŕtvych zvierat vo vzťahu k odpadu živočíšneho pôvodu, uznaného za nevhodný na spotrebu, by mohla dodržiavať podmienky uvedené v bode 11.4.5 usmernení pre poľnohospodárstvo a požívať výhodu výnimky uvedenej v článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy. Na uplatnenie tejto výnimky však Komisia chcela, aby francúzske orgány dokázali pri každom zvieracom druhu, ktorého sa týka služba, že vždy išlo o odpad pochádzajúci z chorých zvierat či o odpad, ktorého zneškodňovanie malo za cieľ predchádzať šírenie choroby zvierat. To platilo aj pre doplnkovú daň zavedenú v období od 1. júla 1998 do 31. decembra 1998.
- (29) Pokiaľ ide o obchodné spoločnosti oslobodené od platenia dane, Komisia mala dôvody veriť v štádiu otvorenia zisťovacieho konania, že jestvovala pomoc patriaca do rozsahu pôsobnosti bodu 3.5 usmernenia pre poľnohospodárstvo. Ten ustanovuje, že na to, aby sa opatrenie pomoci považovalo za zlučiteľné so spoločným trhom, musí mať istý stimulačný prvok alebo požadovať protihodnotu od príjemcu. V tomto osobitnom prípade sa zdalo, že oslobodenie spočíva v zmiernení nákladov bez akéhokoľvek stimulačného prvku a bez protihodnoty zo strany príjemcov. Takýmto spôsobom nebola dokázaná v štádiu otvorenia zisťovacieho konania zlučiteľnosť s pravidlami hospodárskej súťaže.
- (30) Pokiaľ ide o likvidáciu živočíšnych múčok, Komisia nebola schopná v štádiu iniciovania vyšetrovacieho konania vysloviť sa k zlučiteľnosti jej financovania, keďže presne nevedela, akého typu výrobku sa pomoc týka, a najmä, či múčky vyrobené po zákaze Spoločenstva z decembra 2000 nepožívali výhody tejto pomoci. Navyše Komisia nevedela, či kompenzácie vyplatené v rámci uvedenej likvidácie zahŕňali zvýšené kompenzácie buď pre vlastníkov múčok, alebo pre podniky poverené ich likvidáciou. Komisia požiadala francúzske orgány, aby spresnili výrobky, ktorých sa týkala pomoc, s uvedením dátumu ich výroby, a aby poskytlí všetky informácie, ktoré umožnia preveriť, akým spôsobom sa predišlo akejkolvek zvýšenej kompenzácií.

2.2. FINANCOVANIE POMOCI

- (31) VKS bola financovaná do 31. decembra 2000 prostredníctvom parafiškálnej dane vyberanej od maloobchodníkov s mäsom a mäsovými výrobkami. Výnos z tejto dane bol poukázaný do fondu povereného jeho správou. Komisia

pripomenula, že bežne je tej mienky, že financovanie štátnej pomoci prostredníctvom povinného zaťaženia môže mať vplyv na pomoc tým, že má ochranný účinok presahujúci pomoc v pravom zmysle slova, a že v dôsledku toho nemôžu pomoc financovať parafiškálne dane, ktorými sú zaťažené rovnako aj výrobky dovezené z ostatných členských štátov. V štádiu otvorenia zisťovacieho konania si Komisia myslela, že suma získaná z uplatnenia dane na výrobky dovezené z ostatných členských štátov s cieľom financovať VKS by mohla predstavovať financovanie pomoci nezlučiteľnej s pravidlami hospodárskej súťaže a že v dôsledku toho takto financovaná štátna pomoc by mohla byť v rovnakej miere nezlučiteľná so zmluvou.

- (32) Od 1. januára 2001 sa výnos z dane priamo poukazuje do všeobecného štátneho rozpočtu. Komisia pripomenula, že si podľa svojej skúsenosti myslí, že vo všeobecnosti začlenenie výnosu z dane do systému vnútroštátneho rozpočtu neumožňuje určiť spojenie medzi uvedenou daňou a financovaním danej služby poskytovanej a financovanej štátom. Z tohto dôvodu sa už nedá tvrdiť, že daň má diskriminačný charakter voči ďalším výrobkom, pretože výnos z dane sa zmiešal s ostatnými príjmami štátu bez toho, aby sa mu mohlo pripisovať priame financovanie pomoci.
- (33) Boli však veľké pochybnosti, pokiaľ ide o skutočné zrušenie prepojenia medzi zdrojom a jeho využitím. Tak sa mohlo zdať, že keď bude výnos z dane súčasťou rozpočtu, poukáže sa do presnej kapitoly ministerstva poľnohospodárstva, odkiaľ bude následne poukázaný do rozpočtu CNASEA, čo je organizácia poverená finančnou správou služby zneškodňovania mŕtvych zvierat⁽¹⁾. Zhoda medzi výnosom z dane a financovaním služby sa navyše zdala ako takmer dokonalá.
- (34) Súdny dvor pripomenul, že prípadné jestvovanie spojenia medzi systémom zdanenia a pomocou predstavovalo vážny problém na zhodnotenie zlučiteľnosti pomoci so zmluvou. Dvor spresňuje, že v prípade vážneho problému na zhodnotenie zlučiteľnosti vnútroštátneho opatrenia s ustanoveniami zmluvy bude Komisia schopná pochopiť otázky nastolené v predložených sťažnostiach voči uvedeným ustanoveniam⁽²⁾ len iniciovaním konania uvedeného v článku 88 ods. 2 zmluvy.

⁽¹⁾ Spoločná rozpočtová správa na rok 2000, dokument č. 2775, diel II.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 3. mája 2001 vo veci C-204/97 Portugalsko verzus Komisia, Zb., s. I-3175.

(35) Komisia nebola schopná vyjadriť sa v štádiu iniciovania vyšetrovacieho konania k zlučiteľnosti systému so zmluvou najmä z dôvodu jestvovania systému, ktorý bol potenciálne diskriminačný voči výrobkom dovezeným z ostatných členských štátov, ktoré sa tiež zaťažili daňou.

(36) Komisia upozornila, že ak sa financovanie štátnej pomoci pokladalo za nezlučiteľné s uplatniteľnými pravidlami hospodárskej súťaže, takto financovaná pomoc by sa mala tiež pokladať za nezlučiteľnú, kým bude pretrvávajúť neregulárnosť financovania. Regulárnosť financovania pomoci je totiž nevyhnutnou podmienkou na vyhlásenie o jej zlučiteľnosti.

2.3. ČLÁNOK 86 ODS. 2 ZMLUVY

(37) Komisia taktiež pripomenula, že akékoľvek porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, odôvodniteľné článkom 86 ods. 2 zmluvy, sa musí obmedziť na opatrenia výlučne nevyhnutné na fungovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu. V štádiu otvorenia zisťovacieho konania však Komisia nechápala, akým spôsobom bola bezplatnosť systému zneškodňovania mŕtvych zvierat nevyhnutná na riadne fungovanie systému a služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Komisia rovnako nechápala, prečo si riadne fungovanie kafilerickej služby vyžadovalo možnú pomoc na prevádzku v prospech podnikov, ktoré nepodliehali dani, alebo kafilerických podnikov, pokiaľ ide o prípadné platby presahujúce čisté náklady na poskytovanie služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov. Nechápala ani to, prečo bolo nevyhnutné zdaniť výrobky pochádzajúce z iných členských štátov.

(38) Napokon Komisia nemohla vylúčiť v štádiu začatia konania, že by súbor účinkov vyplývajúcich z francúzskeho systému zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov nemohol nepriaznivo zasiahnuť rozvoj obchodovania medzi členskými štátmi v miere, ktorá je v rozpore so záujmom Spoločenstva, čím by sa nemohol uplatniť článok 86 ods. 2 zmluvy. Ako už bolo uvedené, tieto účinky sa mohli týkať tak obchodovania s mäsom, ako aj služieb bitúnkov.

3. INÉ RELEVANTNÉ ÚDAJE

(39) Ako sa už zdôraznilo v odôvodnení 2, Komisia vydala 18. septembra 2000 odôvodnené stanovisko týkajúce sa kafilerickej dane. V tomto stanovisku Komisia konštatovala, že systém kafilerickej dane predstavoval diskriminačné daňové opatrenie nezlučiteľné s článkom 90 zmluvy, pretože sa vzťahovalo na mäso pochádzajúce z ostatných členských štátov, napriek skutočnosti, že len francúzski producenti mäsa mohli požívať výhody VKS financovanej z výnosu uvedenej dane.

(40) Okrem toho odvolací správny súd v Lyone predložil Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 zmluvy prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu článku 87 ods. 1 zmluvy ⁽¹⁾ v súvislosti s kafilerickou daňou. Súdny dvor vyniesol rozsudok v tejto veci 20. novembra 2003 (ďalej len „vec GEMO“).

(41) V rámci veci GEMO odvolací správny súd v Lyone požiadal Súdny dvor, aby sa predbežne vyjadril k otázke, či daň z nákupov mäsa, ustanovená článkom 302 ZD všeobecného zákonníka o daniach patrí do opatrenia, ktoré sa môže chápať ako pomoc v zmysle článku 87 zmluvy.

(42) Súdny dvor odpovedal, že činnosť zberu a zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, ktorú využívajú francúzski chovatelia a bitúnky, prináleží štátu. Dvor sa vyslovil, že článok 87 ods. 1 zmluvy sa musí vykladať v tom zmysle, že program, ktorý bezplatne zabezpečuje chovateľom a bitúnikom zber a zneškodňovanie odpadov z bitúnkov, sa musí kvalifikovať ako štátna pomoc.

III. PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ TRETÍMI STRANAMI

(43) Zainteresované strany predložili nasledujúce pripomienky, ktoré boli postúpené Francúzsku 11. februára 2003.

1. PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ NIEKTORÝMI ZAJINTERESOVANÝMI PODNIKMI

(44) Podniky, ktoré predložili nasledujúce pripomienky, požiadali o zachovanie mlčanlivosti o ich identite. Po preskúmaní uvedených dôvodov Komisia usúdila, že je vhodné vyhovieť ich príaniu.

(45) Podľa týchto podnikov je kafilerická daň v zmysle článku 87 zmluvy pomocou v prospech chovateľov a bitúnkov. Podľa znenia článku 87 ods. 1 zmluvy totiž oslobodením chovateľov a bitúnkov od peňažných nákladov, ktoré im prináležia, poskytla kafilerická daň ekonomickú výhodu „niektorým podnikom“, ktorá nepriaznivo zasahuje „obchodovanie medzi členskými štátmi“ a „deformuje hospodársku súťaž“ tým, že znižuje náklady na francúzsky vývoz mäsa a zaťažuje dovoz mäsa o náklady za zneškodňovanie nebezpečných živočíšnych výrobkov, ktoré dovozcovia už platia vo svojej krajine pôvodu.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2003 vo veci C-126/01 ministerstvo hospodárstva, financií a priemyslu verzus GEMO SA, zatiaľ neuverejnené v Zbierke.

- (46) Okrem toho má byť opatrenie protizákonné, pretože nebolo oznámené Komisii. Konečné rozhodnutie Komisie o zlučiteľnosti nemá mať za cieľ upraviť *a posteriori* vykonávacie akty, ktoré boli neplatné z dôvodu, že boli prijaté s neznalosťou zákazu uvedeného v článku 88 ods. 3 zmluvy. Pomoc teda má byť nezlučiteľná z tohto dôvodu.
- (47) Napokon služba zneškodňovania mŕtvych zvierat by nemala patriť do rámca ustanovení článku 86 ods. 2 zmluvy. Ak je totiž pravda, že sa služba zneškodňovania mŕtvych zvierat má financovať, nie je nevyhnutné, aby sa toto financovanie zabezpečovalo prostredníctvom nezlučiteľnej pomoci. Toto financovanie by mohlo úplne predstavovať náklady, ktoré by mali znášať užívatelia služby a ktoré by sa premietli do ceny mäsa hradenej spotrebiteľom. Navyše daň vytvára diskrimináciu medzi podobnými domácimi výrobkami a dovezenými výrobkami takého charakteru, že môže nepriaznivo zasiahnuť rozvoj obchodovania v miere, ktorá je v rozpore so záujmami Spoločenstva. Toto uplatnenie by bolo prekážkou uplatnenia článku 86 ods. 2 zmluvy.
2. *PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ ZDRUŽENÍM PODNIKOV SPRACÚVAJÚCICH POTRAVINÁRSKE VÝROBKY (ADEPALE)*
- (48) Združenie ADEPALE poznamenáva, že vytvorenie dane má pôvod vo vážnych problémoch so zneškodňovaním mŕtveho hovädzieho dobytku v dôsledku choroby BSE. Inak najväčšiu časť tohto dobytku, ktorý sa musel zlikvidovať, tvorili stáda dojníc, ktoré len okrajovo produkujú mäso. V dôsledku toho si združenie ADEPALE myslí, že nie je prijateľné, aby sa daň týkala len špecifickej oblasti mäsa a úplne vylúčila oblasť mliečnych výrobkov. Všeobecnejšie, pokiaľ je oprávnené zdaníť odvetvia produkujúce zvieratá, ktoré treba zneškodniť, treba to rozhodne robiť čo najmenej diskriminačným spôsobom; v takom prípade by sa úvaha mala rovnako vzťahovať aj na výrobky z vajec.
- (49) Keďže sa daň vzťahuje na výrobky na základe mäsa obsahujúce z hľadiska hmotnosti aspoň 10 % mäsa, týka sa rôznych a rozmanitých prísad do hotových jedál, ako sú rastlinné výrobky, balenia, a všeobecnejšie fixných nákladov a nákladov na pracovnú silu podnikov vyrábajúcich hotové jedlá. Združenie ADEPALE odmieta hranicu 10 %, ktorú si zvolili francúzske orgány, a myslí si, že výrobok na základe mäsa je výrobok, v ktorom má mäso prevahu z hľadiska hmotnosti.
- (50) Okrem toho združenie ADEPALE konštatuje, že v praxi ide o spotrebnú daň, ktorou sa zaťažujú diskriminačným spôsobom predajné ceny niektorých výrobkov spotrebiteľom. Z toho vyplýva výrazný rozdiel v konkurencieschopnosti medzi výrobkami obsahujúcimi viac ako 10 % mäsa a ostatnými potravinárskymi výrobkami, teda mliečnymi výrobkami a výrobkami z vajec, rastlinnými výrobkami, ako aj hotovými výrobkami obsahujúcimi menej ako 10 % mäsa.
- (51) Napokon, ak dôvodom dane je zabezpečiť verejné zdravie, financovanie zdravotného dohľadu nad ním v zásade rieši smernica Rady 96/43/ES z 26. júna 1996, ktorá mení, dopĺňa a konsoliduje smernicu 85/73/EHS s cieľom zabezpečiť financovanie veterinárnych inšpekcii a kontrol živých zvierat a určitých živočíšnych výrobkov a mení a dopĺňa smernice 90/675/EHS a 91/496/EHS ⁽¹⁾ a prenos do francúzskeho práva.
3. *PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ FEDERÁCIOU OBCHODNÝCH A DISTRIBUČNÝCH SPOLOČNOSTÍ (FCD)*
- (52) Federácia FCD už bola toho názoru, že pomoc poskytovala dvojitú výhodu: obmedzovala podnikateľské riziká, ktoré mali bežne znášať kafilerické podniky, a obsahovala vylúčenie nákladov, ktoré bežne zaťažovali rozpočet chovateľov a bitúnkov ako producentov mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov.
- (53) V súčasnosti FCD podčiarkuje najmä to, že jestvuje nezlučiteľnosť francúzskeho opatrenia na financovanie VKS s článkom 86 ods. 2 zmluvy z dôvodu absencie uspokojivých opatrení, zabezpečujúcich skutočnú hospodársku súťaž pri prisudzovaní verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, a z dôvodu jestvovania vyššej kompenzácie vo financovaní tejto služby.
- (54) FCD tiež upozorňuje, že verejné prostriedky, ktoré dostávali francúzske kafilerické spoločnosti, boli určené nielen na financovanie VKS, tak ako je definovaná zákonom, ale aj na financovanie ďalších aktivít, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti zákona, ako je zneškodňovanie živočíšnych múčok vyrobených tak po zákaze Spoločenstva z decembra 2000, ako aj pred týmto dátumom, na ktoré sa mala poskytnúť naliehavo a bez verejnej súťaže pomoc 205 miliónov EUR kafilerickým spoločnostiam.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 162, 1.7.1996, s. 1.

(55) FCD odsudzuje jestvovanie novej protiprávnej štátnej pomoci, financovanej prostredníctvom dane z nákupov mäsa, v prospech drobných mäsiarov, ktorí sami zneškodňujú kosti chrbtice v priamom kontakte s miechou hovädzieho dobytku staršieho ako dvanásť mesiacov, od roku 2002. Suma tejto pomoci mala byť 20 miliónov EUR.

4. PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ ŠPANIELSKOM

(56) Španielsko odsudzuje skutočnosť, že dovezené mäso a mäsové výrobky z ostatných krajín sú diskriminované systémom, pretože musia platiť daň bez toho, aby za ňu dostávali akúkoľvek náhradu, pričom z výnosu z dane majú úžitok len francúzski chovatelia a bitúnky.

(57) Tento problém sa mal zhoršiť v Španielsku z dôvodu, že bol zrušený akýkoľvek vnútroštátny program pomoci v tejto krajine od 1. januára 2002, a z dôvodu, že všetky náklady na zneškodňovanie mäsového odpadu už mali byť zahrnuté do ceny vyvezených výrobkov. Pokiaľ ide o zvieratá, ktoré boli nájdené mŕtve v poľnohospodárskych podnikoch, počnúc týmto dátumom mala byť zrušená akákoľvek pomoc, pričom prípadné náklady chovateľov mali byť kryté poisťným programom.

IV. PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ FRANCÚZSKOM

(58) Francúzske orgány predložili listom z 10. októbra 2002 svoje pripomienky k rozhodnutiu Komisie začať konanie uvedené v článku 88 ods. 2 zmluvy voči predmetnej pomoci. Na žiadosť Komisie boli zaslané doplnkové informácie listom z 23. septembra 2004.

(59) Francúzske orgány pokladali za nevyhnutné pripomenúť v stručnosti všeobecnú štruktúru VKS. Vysvetlili teda, že VKS bola zriadená zákonom č. 96-1139 z 26. decembra 1996 v kontexte krízy BSE. Tento zákon zapadá do hygienického opatrenia zahŕňajúceho najmä dve podstatné rozhodnutia:

— rozhodnutie z 28. júna 1996, ktorým sa mení a upravuje rozhodnutie z 30. decembra 1991 a ktoré ustanovuje spaľovanie konečných výrobkov vyrobených z vysokorizikových materiálov, akými sú hospodárske zvieratá neusmrtené na spotrebu ľudí, ostatné mŕtve zvieratá, zvieratá usmrtené v rámci boja proti chorobe, živočíšny odpad vykazujúci klinické znaky chorôb prenosných na človeka alebo na ďalšie zvieratá, zvieratá, ktoré uhynuli počas prepravy, živočíšny odpad ohrozujúci zdravie osôb alebo zvierat,

— rozhodnutie z 10. septembra 1996, ktorým sa pozastavuje uvádzanie niektorých živočíšnych tkanív prežívavcov a výrobkov, ktoré ich obsahujú, nazývaných ako špecifické rizikové materiály (ŠRM), na trh a ich poskytovanie na spotrebu. Toto rozhodnutie stanovovalo pozastavenie uvedenia mozočkov, miechy a očí niektorého hovädzieho dobytku, oviec a kôz na trh a zaobchádzanie s nimi za rovnakých podmienok ako s vysokorizikovými výrobkami.

(60) Tieto rozhodnutia prijaté s cieľom zabezpečiť ochranu zdravia spotrebiteľov zakazovali z dôvodu prevencie zariadenie vymenovaných výrobkov do potravinového reťazca a zaviedli ich povinné spálenie. Podľa francúzskych orgánov mali tieto opatrenia zmysel len vtedy, ak zapadali do systému zaručujúceho úplnú účinnosť. To však nebol prípad opatrenia na zneškodňovanie mŕtvych zvierat, vyplývajúceho zo zákona č. 75-1336 z 31. decembra 1975, ktorým sa mení a dopĺňa poľnohospodársky zákonník, pokiaľ ide o kafilerický priemysel ⁽¹⁾, ktoré spočívalo na zhodnocovaní zozbieraných výrobkov kafilerickou spoločnosťou za protihodnotu monopolu zberu v danom okruhu.

(61) Francúzske orgány rozhodli za týchto podmienok zriadiť verejnú službu zneškodňovania mŕtvych zvierat, poverenú zberom a zneškodňovaním všetkých špecifických vysokorizikových materiálov určených na spálenie.

(62) Článok 264 poľnohospodárskeho zákonníka v znení zmien zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996 ustanovuje: „zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat, ako aj zber a zneškodňovanie mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnku, uznávaných za nevhodné na spotrebu ľudí alebo zvierat, predstavuje úlohu verejnej služby, ktorá patrí do právomoci štátu“.

(63) Od zákona č. 2001-1275 z 28. decembra 2001 bol pojem ŠRM, ktorý zapadal do rámca VKS z dôvodu odpadov zadržaných na bitúnkoch, výslovne uvedený v týchto ustanoveniach.

⁽¹⁾ Ú. v. FR, 3.1.1976, s. 150.

- (64) V tejto súvislosti francúzske orgány spresnili Komisii, že VKS sa vzťahuje len na výrobky predstavujúce hygienické riziko pre zdravie ľudí a zvierat, čo v roku 1996 predstavovalo približne 10 % živočíšneho odpadu, pričom ostatné vedľajšie produkty pochádzajúce zo živočíšnej výroby sa naďalej zbierajú v zmluvnom rámci súkromného práva. Toto percento stúplo na 30 % od roku 2000 v dôsledku rozšírenia zoznamu špecifických rizikových materiálov. Toto opatrenie sa odlišuje od opatrenia ustanoveného rozhodnutím č. 2000-1166 z 1. decembra 2000 ⁽¹⁾ zavedením opatrenia na odškodnenie pre spoločnosti vyrábajúce niektoré múčky a tuky, ktoré sú zakázané vo výrobe potraviny určenej zvieratám rozhodnutím zo 14. novembra 2000. Toto posledne uvedené opatrenie bolo oznámené Komisii 18. januára 2002.
- (65) Pokiaľ ide o múčky, francúzske orgány spresňujú, že VKS zabezpečuje len spálenie múčok pochádzajúcich zo spracovania výrobkov zozbieraných v rámci tejto služby. Ne-financuje spaľovanie výrobkov, ktoré vzišli zo zákazu o používaní múčok vo výžive zvierat.
- (66) Financovanie VKS bolo zabezpečené od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000 daňou uvedenou v článku 1 zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996, ktorá bola poukázaná do fondu spravovaného strediskom CNASEA. Od 1. januára 2001 je zabezpečované zo štátneho rozpočtu.
- (69) Vzhľadom na podmienky prisúdenia verejných zmlúv a predpisy vzťahujúce sa na rekvizíciu si francúzske orgány myslia, že je vylúčené, aby realizované platby mohli mať dosah na prípadné činnosti súvisiace s hospodárskou súťažou prijímajúcich podnikov.
- (70) Francúzske orgány uvádzajú, že v súlade s ustanoveniami článku 264-2 poľnohospodárskeho zákonníka v znení rozhodnutia č. 96-1229 z 27. decembra 1996 o verejnej službe zneškodňovania mŕtvych zvierat, ktorým sa mení a dopĺňa poľnohospodársky zákonník ⁽²⁾, zmenený a doplnený rozhodnutím č. 97-1005 z 30. októbra 1997 ⁽³⁾, VKS podlieha postupom uzatvárania verejných zmlúv. Takto článok 264-2 poľnohospodárskeho zákonníka ustanovuje najmä:

„I – Prefekt v každom departemente je poverený výkonom verejnej kafilerickej služby a na tento účel uzatvára podľa postupov definovaných zákonníkom o verejných zmluvách nevyhnutné zmluvy, za ktoré nesie osobnú zodpovednosť v zmysle článku 44 tohto zákonníka. Keď to však charakter operácií odôvodňuje, zmluvy môžu byť uzavreté s tým istým podnikom na celkové či čiastočné plnenie pre viaceré departementy. [...]

1. K JESTVOVANIU POMOCI KAFILERICKÝM PODNIKOM

- (67) Francúzske orgány upozorňujú, že v bodoch 27 až 48 rozhodnutia o otvorení konania Komisia pripúšťa, že VKS, oprávnená z dôvodov verejného zdravia a ochrany životného prostredia, má patriť do pojmu verejného záujmu v zmysle článku 86 ods. 2 zmluvy. Komisia si kladla otázku najmä o odmeňovaní z verejných prostriedkov podnikov poverených VKS.
- (68) Francúzske orgány vysvetlili, že celková suma vyplatená kafilerickým podnikom dosahuje 828 552 389 EUR za obdobie rokov 1997 – 2002. Zodpovedá celkovým nákladom na výdavky verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat (VKS). Sumy boli vyplatené podnikom buď na základe verejných zmlúv, alebo na základe nariadení o rekvizícii. Verejné súťaže sa najčastejšie organizovali na úrovni departementov a regiónov, rovnako ako rekvizície, ktoré boli predmetom nariadení prefektúr.
- II – Odchylné od ustanovení bodu I tohto článku niektoré zmluvy nevyhnutné na výkon verejnej kafilerickej služby môžu byť uzavreté na celoštátnej úrovni, pokiaľ sú faktory technického alebo ekonomického rázu dôvodom na koordináciu na takej úrovni [...].“
- (71) Francúzske orgány vysvetľujú, že v zmysle článku 264-2 poľnohospodárskeho zákonníka obsahujú tieto zmluvy osobitne administratívne špecifikácie definujúce charakter plnení, ktoré sú predmetom zmluvy, spôsob odmeňovania operácií, ktorých vykonávanie je zverené držiteľovi zmluvy vylučujúcej akékoľvek odmeňovanie poberané od užívateľov verejnej služby, informácie umožňujúce ohodnotiť kvalitu služby, ako aj technické špecifikácie definujúce technické podmienky zberu, prepravy, úpravy a v prípade potreby likvidácie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov pri dodržiavaní požadovaných hygienických záruk.

⁽¹⁾ Ú. v. FR č. 279, 2.12.2000, s. 19178.

⁽²⁾ Ú. v. FR č. 204, 31.12.1996, s. 19697.

⁽³⁾ Ú. v. FR č. 255, 1.11.1997, s. 15908.

- (72) Na tomto základe boli uzavreté verejné zmluvy za nasledujúcich podmienok:
- zmluvy uzavreté v departementoch v roku 1997 obsahovali tri technické súbory prác: zber, spracovanie na múčky a spaľovanie múčok. Takmer vo všetkých prípadoch zostal súbor týkajúci sa spaľovania nesplnený, čím možno vysvetliť vznik veľkých zásob múčok pochádzajúcich z výrobkov patriacich do verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat,
 - zmluvy uzavreté na úrovni departementov v roku 1998 sa týkali len zberu a spracovania na múčky. Pokiaľ ide o spaľovanie, vyhlásená bola celoštátna verejná súťaž, ale ukázala sa neúčinná z dôvodu nedostatku primeraných infraštruktúr. Totiž cementárne, ktoré sa ukázali v naliehavom prípade ako najvhodnejšie na spaľovanie múčok ako doplnkového paliva, museli byť technicky upravené a nie vždy sa nachádzali v regiónoch, ktoré produkovali príslušné živočíšne odpady,
 - zmluvy o zbere a spracovaní boli v rokoch 1999 a 2000 predĺžené na úrovni departementov a zmluvy týkajúce sa spaľovania boli uzavreté len v departementoch „produkujúcich“ múčky buď z dôvodu prítomnosti závodu na spracovanie, alebo z dôvodu jestvovania zásob múčok.
- (73) Francúzske orgány zdôraznili, že väčšina postupov uzatvárania verejných zmlúv neumožňovala zabezpečiť dodávku plnení nevyhnutných na riadne fungovanie VKS.
- (74) Francúzske orgány museli pri mnohých príležitostiach, a najmä pre fázu spaľovania múčok, pristúpiť k rekvizíciám z dôvodov naliehavosti, verejného zdravia a verejného poriadku. Tieto rekvizície sa uskutočnili na základe nariadenia č. 59-63 zo 6. januára 1959 o rekvizícii majetku a služieb ⁽¹⁾ a vykonávacieho nariadenia č. 62-367 z 26. marca 1962 ⁽²⁾.
- (75) Tieto ustanovenia uvádzajú najmä to, že odmeňovanie plnení po rekvizícii sa vypláca vo forme náhrad, ktoré smú kompenzovať iba priamu a istú hmotnú stratu, ktorá vznikla poskytovateľovi v dôsledku rekvizície. Tieto náhrady berú do úvahy výlučne výdavky skutočne a nevyhnutne vynaložené poskytovateľom na odmeňovanie práce, odpisy a výnos z kapitálu, ocenené na bežných základoch. Naopak, nijaká náhrada neprináleží za ušlý zisk, ktorý by mohlo poskytovateľovi priniesť voľné zaobchádzanie s rekvirovaným majetkom alebo slobodné pokračovanie jeho profesionálnej činnosti.
- (76) Francúzske orgány odovzdali súhrnnú tabuľku uzavretých verejných zmlúv a rekvizícií podľa rokov a departementov. Táto orientačná tabuľka vyplýva z prieskumu uskutočneného v departementoch.
- (77) Francúzske orgány vysvetlili, že verejné zmluvy boli uzavreté prednostne na úrovni departementov na rozličné obdobia (od 6 mesiacov do troch rokov). Rekvizície boli nevyhnutné, aby sa mohlo čeliť neúčinným verejným súťažiam alebo aby sa zabezpečila kontinuita verejnej kafilerickej služby počas fáz prípravy zmlúv alebo z dôvodu náhleho zvýšenia množstiev alebo charakteru vedľajších produktov, ktoré bolo treba likvidovať, čo vyplynulo z nových opatrení zdravotnej ochrany.
- (78) Tabuľka uvedená v odôvodnení 76 jasne ukazuje využitie rekvizície hneď od zavedenia VKS (v roku 1997) z dôvodu zdravotnej naliehavosti, po ktorej nasledovalo riadne uzatváranie verejných zmlúv na zber a spracovanie vedľajších produktov v rokoch 1998 až 2000. Od roku 2000 sa zistili ťažkosti s predĺžením zmlúv z dôvodu veľmi podstatnej zmeny rozsahu dotknutých rizikových materiálov. Regionálne verejné súťaže vypísané v roku 2001 podľa celoštátneho vzoru v súlade s novým zákonom o verejných zmluvách sa ukázali ako neúčinné a viedli k tomu, že bolo potrebné všeobecne a naliehavo pristúpiť od roku 2002 k rekvizíciám. Podľa francúzskych orgánov sa teda štát nechcel zaviazat dlhodobými zmluvami v dôsledku právnej neistoty, ktorú vniesli do francúzskeho opatrenia prvé diskusie o návrhu usmernení Komisie.
- (79) V tomto právnom kontexte zabezpečujú plnenie úloh zneškodňovania mŕtvych zvierat viaceré podniky. Najvýznamnejšie z nich – CAILLAUD, ŠARIA, FERSO-BIO a Équarrissage Moderne du Var – vlastní trinásť závodov, ktoré spracúvajú surové odpady pochádzajúce z VKS na živočíšne múčky. Ďalšie podniky ako VERDANNET a SOTRAMO zabezpečujú výlučne zber týchto odpadov. A ďalšie zasa vstupujú len v štádiu spaľovania múčok. Poslednými uvedenými podnikmi sú štyri skupiny cementární: LAFARGE, CALCIA, VICAT a HOLCIM.

(1) Ú. v. FR, 8.1.1959, s. 548.

(2) Ú. v. FR, 4.4.1962, s. 3542.

(80) Francúzske orgány uvádzajú, že vo všetkých štádiách zberu a spracovania odpady patriace do VKS sú predmetom separovaného spracovania. Pokiaľ ide o spracovanie, prebieha v závodoch, ktoré sú špecificky oprávnené rozhodnutím o zariadeniach zatriedených na spracovanie vysokorizikových materiálov. Vzhľadom na túto špecifickosť predstavuje spracovanie látok patriacich do VKS takmer celú činnosť týchto závodov. Plnenie vykonávaných služieb sa teda môže presne identifikovať. Podiel, ktorý tvorí odmena za službu, sa v priemere odhaduje na 30 % obratu priemyselných skupín v spracovateľskom odvetví.

(81) Vzhľadom na zriadenie VKS normou zákonného charakteru a na požiadavky vzťahujúce sa na uzatváranie verejných zmlúv alebo na rekvizíciu si francúzske orgány na záver myslia, že odmena vyplácaná podnikom poskytujúcim plnenia v rámci VKS neprekračuje zvýšené náklady plynúce z plnenia záväzkov, ktoré im prislúchajú.

2. K POMOCI CHOVATEĽOM A BITÚNKOM

(82) Francúzske orgány pripomínajú, že Komisia si myslí, že úplné oslobodenie chovateľov a bitúnkov od platenia za zber ich mŕtvych zvierat a odpadov by mohlo predstavovať pomoc, keďže ich oslobodzuje od nákladov na zber a zneškodňovanie odpadov, ktoré by im prináležali. Aj keď by takáto pomoc mohla byť odôvodnená v zmysle boja proti chorobám, Komisia si myslí, že by mohla byť nezlučiteľná so spoločným trhom tým, že by presahovala opatrenia povolené usmernením pre poľnohospodárstvo.

(83) Francúzske orgány predbežne upriamujú pozornosť Komisie na osobitný charakter obdobia od roku 1996 do roku 2000, pokiaľ ide o trh s mäsom. Zatiaľ čo mŕtve zvieratá a ďalšie odpady boli vo Francúzsku vskutku uznané za nevhodné na spotrebu a podliehali povinnosti spálenia rozhodnutiami z 28. júna a 10. septembra 1996, tie isté výrobky sa v ostatných členských štátoch naďalej spracúvali.

(84) Rozhodnutia na úrovni Spoločenstva, ktoré si vyžiadali stiahnutie z trhu a zneškodnenie tých istých výrobkov, nadobudli účinnosť až od 1. októbra 2000 v prípade špecifických rizikových materiálov v zmysle rozhodnutia Komisie 2000/418/ES z 29. júna 2000, ktoré stanovuje pravidlá použitia materiálov predstavujúcich riziká z hľadiska prenosných spongiformných encefalopatií a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 94/474/ES⁽¹⁾, a od

1. marca 2001 v zmysle rozhodnutia Komisie 2001/25/ES z 27. decembra 2000, ktoré zakazuje využívanie niektorých vedľajších živočíšnych produktov v krmivách⁽²⁾.

(85) Podľa francúzskych orgánov možno povedať, že počas štyroch rokov nejestvovania harmonizácie stanovenie ceny hovädzieho mäsa v ostatných členských štátoch, ktoré zohľadňovalo prípadné náklady na zber mŕtvych zvierat a ostatných odpadov, bralo do úvahy aj zhodnocovanie týchto výrobkov. Oslobodenie od nákladov súvisiacich so zneškodňovaním tých istých výrobkov vo Francúzsku sa mohlo odraziť na cene hovädzieho mäsa, ale tento vplyv nemohol byť podľa francúzskych orgánov vyšší ako dosah na túto oblasť nákladov vzniknutých neskorším zaplatením kafilerickej dane.

(86) Francúzske orgány sú tej mienky, že pokiaľ by zriadenie VKS malo za následok zníženie ceny mäsa, prejavilo by sa zjavné zvýhodnenie v prospech vývozu francúzskeho mäsa do ostatných členských štátov, k čomu vraj nedošlo. Inak nijaká výhoda vraj nebola zaznamenaná vo vývoji vývozu do Spojeného kráľovstva, jediného členského štátu, ktorý v dôsledku rozsahu krízy BSE zaviedol významné normatívne opatrenie na spracovanie a spaľovanie mŕtvych zvierat.

(87) Pokiaľ by sa však Komisia mala uznieť na jestvovaní pomoci v zmysle článku 87 zmluvy, francúzske orgány si myslia, že táto pomoc by mala byť odôvodnená ako opatrenie patriace do opatrenia boja proti chorobám zvierat. Jeho zlučiteľnosť by sa mohla preskúmať z pohľadu pracovného dokumentu z 10. novembra 1986, uplatniteľného pri zriaďovaní verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat, alebo z pohľadu usmernení pre poľnohospodárstvo, a najmä bodu 11.4 a nasl. Ustanovenia prijaté vo Francúzsku majú totiž len jediný cieľ, a to odstránenie rizík nákazy.

(88) Bez ohľadu na dôvod zvolený Komisiou si francúzske orgány myslia, že pomoc môže byť povolená v prípade, že ustanovenia Spoločenstva alebo vnútroštátne ustanovenia umožňujú vypracovať úradný rámec na boj proti chorobe hlavne s cieľom jej likvidácie prostredníctvom donucovacích opatrení, ktoré oprávňujú na kompenzácie. V danom prípade je nesporné, že boj proti BSE zapadá do rámca súboru opatrení prijatých tak na úrovni Spoločenstva, ako aj na vnútroštátnej úrovni.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 158, 30.6.2000, s. 76. Rozhodnutie zrušené nariadením (ES) č. 1326/2001 (Ú. v. ES L 177, 30.6.2001, s. 60).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 6, 11.1.2001, s. 16. Rozhodnutie zrušené nariadením (ES) č. 446/2004 (Ú. v. EÚ L 72, 11.3.2004, s. 62).

- (89) Kríza BSE jasne ukázala zdravotné riziká, ktoré vznikajú pri používaní mŕtvych zvierat a odpadov kvalifikovaných ako „vysokorizikové“ a špecifických rizikových materiálov vo výžive zvierat. V tomto kontexte musí byť zabezpečené úplné zneškodňovanie výrobkov pokladaných za nebezpečné za podmienok, ktoré zakazujú akékoľvek riziko v oblasti zdravia ľudí a zvierat.
- (90) Pokiaľ ide o mŕtve zvieratá, francúzske orgány tvrdia, že Komisia sama vyvodila dôsledky z tejto nevyhnutnosti zakázať zhodnocovanie týchto výrobkov tým, že zakázala pri výrobe krmiva určeného chovným zvieratám nielen využitie zvierat usmrtených v poľnohospodárskom podniku v rámci opatrení boja proti chorobám, ale aj všetkého hovädzieho dobytku, kôz, oviec, nepárnokopytníkov a hydiny, ktoré uhynuli v poľnohospodárskom podniku, ale neboli usmrtené na účely spotreby pre ľudí (už citované rozhodnutie 2001/25/ES).
- (91) Francúzske orgány tvrdia, že inak sa ukázalo, že stiahnutie mŕtvych zvierat z potravinového reťazca chovných zvierat, ku ktorému došlo v roku 2001, malo za následok v ostatných členských štátoch, ktorých sa to teraz týkalo, prijatie celoštátnych opatrení s cieľom kompletne hradiť zneškodňovanie mŕtvych zvierat.
- (92) Podľa francúzskych orgánov mäso a vnútornosti zadržané na bitúnkoch patria do rovnakej kategórie nebezpečných výrobkov z hľadiska zdravia ľudí a zvierat. Týka sa to výrobkov vyhlásených za nevhodné na spotrebu ľudí, ktorých zoznam je stanovený v rozhodnutí zo 17. marca 1992 o podmienkach, ktorým musia vyhovieť bitútky pre zvieratá určené na usmrtenie na výrobu a uvedenie čerstvého mäsa na trh, a ustanovujúcom podmienky hygienickej inšpekcie týchto zariadení a vo výnose z 8. júna 1996, ustanovujúcom podmienky hygienickej inšpekcie po úhyne hydiny, týkajúcom sa najmä transponovania rozličných smerníc Spoločenstva prijatých v zdravotnej oblasti.
- (93) Tak v prípade mŕtvych zvierat, ako aj mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnkoch, vrátane ŠRM, je zber a spracovanie predmetom úpravy separovanej od ostatných odpadov.
- (94) Francúzske orgány si podľa toho myslia, že opatrenia financované VKS sú odôvodnené z dôvodu boja proti chorobám zvierat.
3. *K JESTVOVANIU POMOCI PODNIKOM OSLOBODENÝM OD PLATENIA DANE*
- (95) Pokiaľ ide o možné jestvovanie pomoci v prospech podnikov oslobodených od platenia dane, ustanovenej článkom 1 zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996 a kodifikovanej v článku 302a ZD všeobecného zákonníka o daniach, francúzske orgány poskytli nasledujúce vysvetlenie.
- (96) Od roku 1997 do roku 2000 museli platiť túto daň všetky osoby zaoberajúce sa maloobchodným predajom mäsa a ďalších výrobkov, ako sú solené výrobky, údeniny, masť, mäsové konzervy, upravené vnútornosti, ako aj potrava pre zvieratá na základe mäsa a vnútorností, ktorých obrat v predchádzajúcom kalendárnom roku bol aspoň 2,5 milióna FRF bez DPH.
- (97) Článok 35 opravného zákona o štátnom rozpočte na rok 2000 rozšíril základ dane na všetky výrobky na základe mäsa.
- (98) Od 1. januára 2001 boli zvýšené aj zdaňovacie sadzby za mesačné nákupy bez DPH z 0,6 % na 2,1 % pri sume do 125 000 FRF a z 1 % na 3,9 % pri sume nad 125 000 FRF. Zároveň sa zvýšila dolná hranica dane na 5 miliónov FRF (763 000 EUR) bez DPH.
- (99) Podľa francúzskych orgánov stanovenie daňovej hranice sa zakladá na objektívnom a racionálnom kritériu. Keďže je vypočítaná v závislosti od obratu realizovaného daňovými poplatníkmi tejto dane, nepriniesla by narušenie hospodárskej súťaže medzi týmito poplatníkmi.
- (100) Kritérium má byť objektívne v tom, že stanovenie hranice vylučuje zohľadnenie akéhokoľvek iného faktora ako sumy realizovaných príjmov. Je vraj racionálne, pretože zodpovedá hranici obratu bežného reálneho režimu zdanenia v oblasti DPH. Z tohto pohľadu francúzske orgány pripomínajú, že daň z nákupov mäsa sa vyberá a kontroluje podľa pravidiel vzťahujúcich sa na oblasť DPH. Rovnaké hranice sa mohli zvoliť aj v odlišných situáciách, ako je napríklad daň z niektorých výdavkov na reklamu.
- (101) Podniky oslobodené od platenia dane sú fakticky prevažne drobné predajne mäsa a údenín, pri ktorých by vyberanie dane prinieslo privysoké náklady.
- (102) Navyše francúzske orgány upozorňujú, že aj keď argument Komisie, podľa ktorého táto voľba môže nepriaznivo zasiahnuť obchodovanie vnútri Spoločenstva, má byť zohľadnený, dôsledky uvedenej voľby by boli veľmi obmedzené do tej miery, že:
- veľkopredajne sa zásobujú prevažne na francúzskom trhu. Dovoz mäsa z iných členských štátov dosahuje asi 16 % z celkového množstva mäsa spotrebovaného vo Francúzsku a určený je hlavne na stravovanie doma. Veľkopredajne teda nepredávajú v podstatných množstvách mäso pochádzajúce z ostatných členských štátov,
 - špecializovaní mäsiari nepredávajú výlučne len mäso regionálneho alebo domáceho pôvodu. Naopak, niektoré mäsiarstva sa zásobujú zväčša v zahraničí.

4. K FINANCOVANIU OPATRENIA

- (103) Francúzske orgány vysvetľujú, že Komisia si myslí, že VKS by sa mohla financovať prostredníctvom dane nezlučiteľnej s článkom 90 zmluvy, zakazujúcim vnútroštátne diskriminačné zdaňovanie. Pripomínajú najmä konanie z dôvodu neplnenia si povinností, otvorené v roku 1998.
- (104) V tejto veci odkázali francúzske orgány Komisiu na argumenty, ktoré uviedli vo svojej krátkej správe Komisii z 18. septembra 1998, ktorá bola odpoveďou na výzvu z 29. júla 1998. V tejto krátkej správe sa francúzske orgány vyslovili, že kafilerická daň nespĺňa žiadne z kritérií požadovaných na to, aby bola kvalifikovaná ako clo alebo ako daň majúca rovnakú účinnosť ako clo, či dokonca na to, aby predstavovala diskriminačné zdanenie v zmysle zmluvy. Upriamujú však pozornosť Komisie na skutočnosť, že v úsilí o zmier bola uvedená daň poukázaná od 1. januára 2001 do všeobecného štátneho rozpočtu (článok 35 opravného zákona o štátnom rozpočte na rok 2000).
- (105) Pokiaľ ide o tvrdenia, podľa ktorých vraj nejestvuje od 1. januára 2001 reálne odčlenenie výnosu z dane a jeho poukázania, francúzske orgány sú tej mienky, že tieto tvrdenia treba pokladať za neopodstatnené. Daň, rovnako ako ďalšie porovnateľné zdroje, sa odvádza do všeobecného štátneho rozpočtu bez toho, aby sa poukázala do presne určenej kapitoly ministerstva povereného poľnohospodárstvom. Toto ministerstvo bolo poverené vykonávaním VKS, je však nevyhnutné, aby sa mu na plnenie tejto úlohy vyčlenili finančné prostriedky. Francúzske orgány ubezpečujú, že finančné prostriedky nepochádzajú v žiadnom prípade z výnosu z dane vyberanej inde.
- (106) Francúzske orgány pripomínajú, že cieľom zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996 je uzákoniť zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov nevhodných na spotrebu ľudí. V záujme toho zákon vytvára VKS, ako aj podmienky jej financovania prostredníctvom nového fiškálneho systému. Z tohto dôvodu zákon č. 96-1139 mení a dopĺňa súčasne poľnohospodársky zákonník a všeobecný zákonník o daniach. Ustanovenie vložené do všeobecného zákonníka o daniach článkom 1 zákona č. 96-1139 si malo nájsť svoje miesto relevantným spôsobom aj v zákone o štátnom rozpočte na rok 1997. Avšak z dôvodov súvisiacich jednak s postupom a jednak s paralelizmom medzi novými štátnymi výdavkami a nevyhnutnými príjmami, ako aj z dôvodu podobnosti cieľov, keďže výnos z dane bol poukázaný do fondu na VKS, začlenenie článku 302a ZD do všeobecného zákonníka o daniach bolo ustanovené zákonom č. 96-1139.
- (107) Francúzske orgány pripomínajú, že daň zavedená článkom 302a ZD všeobecného zákonníka o daniach je daňou z nákupu mäsa. Aj keď sa obvykle nazýva „daň zo zneškodňovania mŕtveho dobytku a odpadov z bitúnkov“ z dôvodu jej pôvodného cieľa, nikdy sa takto nevolala. Odsek B článku 1 zákona č. 96-1139 ustanovoval, že výnos z dane vybranej v zmysle článku 302a ZD všeobecného zákonníka o daniach bol poukázaný do fondu, ktorého cieľom bolo financovať zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov nevhodných na spotrebu.
- (108) Opravný zákon o štátnom rozpočte na rok 2000 zrušil poukazovanie dane z nákupov mäsa do fondu po 31. decembri 2000. Od tohto momentu daň z nákupov mäsa, ktorá sa objavuje ako taká v daňových príjmoch štátneho rozpočtu od 1. januára 2001, sa už nevyčleňuje na špecifický výdavok, ale je poukázaná do všeobecného štátneho rozpočtu. Do fondu zriadeného zákonom č. 96-1139 sa už nepoukazujú prostriedky. Bol uzavretý a výdavky vzťahujúce sa na VKS sú priamo započítané do rozpočtu ministerstva povereného poľnohospodárstvom rovnako ako akýkoľvek iný výdavok, ktorý znáša. Opravný zákon o štátnom rozpočte na rok 2000 je opravným zákonom o štátnom rozpočte, ktorého cieľom nie je zmeniť a doplniť právny základ zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996, majúceho stále za cieľ zriadenie VKS, ale zmeniť a doplniť všeobecný zákonník o daniach a spôsob financovania uvedenej verejnej služby zriadením špecifickej rozpočtovej kapitoly.
- (109) Pokiaľ ide o vývoj výšky dane po roku 2000, francúzske orgány uvádzajú, že pristúpili k zmenám sadzieb a základu dane z nákupov mäsa k 1. januáru 2001 pri jej poukazaní do všeobecného štátneho rozpočtu. Až do 1. januára 2004 nedošlo k ďalším zmenám. Zvýšenia, ku ktorým sa pristúpilo v opravnom zákone o štátnom rozpočte na rok 2000, mali za cieľ ako doplnok k ďalším opatreniam fiškálneho a rozpočtového charakteru upraviť štátne výdavky a zdroje.
- (110) Podľa francúzskych orgánov je pravda, že financovanie VKS ministerstvom povereným poľnohospodárstvom predstavovalo nový výrazný výdavok, ktorý zavázil pri súčasnom opätovnom vyvážení zdrojov štátu. Od tohto dátumu nejestvuje opatrenie na indexáciu sadzieb dane podľa finančných potrieb VKS. Inými slovami, francúzske orgány vysvetľujú, že zmeny sadzieb a základu dane priniesli výnos, ktorý bol od roku 2001 výrazne vyšší ako vývoj výdavkov VKS zo všeobecnejších dôvodov rozpočtovej rovnováhy (pozri tabuľku 1).

- (111) Francúzske orgány spresnili, že prostriedky poukázané na VKS sa nepoužili na iné ciele ako na financovanie tejto služby. Od roku 1997 do roku 2000 slúžil fond spravovaný strediskom CNASEA len na zber, spracovanie a spaľovanie vysokorizikových výrobkov patriacich do rámca VKS. Nemohol sa využiť inak, pretože podľa francúzskych orgánov sa ostatné vedľajšie produkty zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov zhodnocovali.
- (112) Výnos z dane je okrem toho výrazne nižší ako náklady na VKS za toto obdobie. Po 1. januári 2001 sumy nevyhnutné na fungovanie VKS schvaľoval ročne parlament v prospech ministerstva poľnohospodárstva povereného financovaním a vykonávaním VKS. Tieto sumy boli určené v závislosti od predpokladaných výdavkov výlučne v zmysle VKS a bez spojenia s výškou výnosu, ktorá sa dala získať z dane.
- (113) Francúzske orgány napokon pripomínajú, že výnos z dane slúžil na tvorbu špecifického fondu určeného na financovanie VKS len od roku 1997 do roku 2000. Počas tohto obdobia teda ministerstvo poverené poľnohospodárstvom nepoukazovalo finančné prostriedky na krytie výdavkov VKS. Rozpočtová kapitola 44-71 bola vytvorená v roku 2001. V rokoch 1997 až 2000 fond vytváraný z dane z nákupov mäsa nemal prebytky.
- (114) Podľa francúzskych orgánov po 1. januári 2001 už neexistuje vzájomný vzťah medzi vyberaním dane a prostriedkami, ktoré vyčlenilo ministerstvo poverené poľnohospodárstvom a ktoré pochádzajú zo všetkých zdrojov štátneho rozpočtu.
- (115) Tabuľka 1, ktorú zaslali francúzske orgány, ukazuje príjmy z dane a výdavky na VKS. Vyplýva z nej, že v období od roku 1997 do roku 2002 celkové príjmy z kafilerickej dane dosiahli 1 337 676 215 EUR, pričom celková suma zaplatená na VKS bola 828 552 389 EUR.

Tabuľka 1

(v EUR)

	Príjmy z dane zaznamenané štátnou pokladnicou	Výdavky VKS	Príjmy z dane zaznamenané štátnou pokladnicou	Rozpočtové limity poukázané CNASEA	Výdavky VKS
1997	83 702 949	63 577 613			
1998	111 557 213	101 235 325			
1999	98 223 855	104 428 265			
2000	93 868 217	147 839 108			
medzisúčet 1	387 352 234	417 080 311			
2001			423 083 271	185 684 975	181 777 656
2002			527 240 710	224 891 780	229 694 422
medzisúčet 2			950 323 981	410 576 755	411 472 078

5. POZNÁMKY TÝKAJÚCE SA PRIPOMIENOK TRETÍCH STRÁN

- (116) Francúzske orgány odpovedali listom z 9. apríla 2003 na pripomienky predložené tretími stranami. Tieto pripomienky si vyžiadali z ich strany tieto pripomienky.
- (117) Pokiaľ ide o pripomienky, podľa ktorých VKS nepatrí do rozsahu pôsobnosti článku 86 ods. 2 zmluvy, francúzske orgány sa domnievajú, že podniky poverené VKS sa musia pokladať za podniky poverené službou všeobecného hospodárskeho záujmu najmä z dôvodu ochrany verejného zdravia.
- (118) Pokiaľ ide o pripomienky predložené federáciou FCD, francúzske orgány chceli rozhodne spresniť, že VKS vykonáva odvoz a zneškodňovanie vysokorizikových výrobkov bez ohľadu na ich pôvod a že teda nejedná o rozdiel v zaobchádzaní podľa užívateľov VKS.
- (119) Pokiaľ ide o údajnú zvýšenú kompenzáciu v platení VKS, francúzske orgány si myslia, že nemôže dochádzať k zvýšenej kompenzácii v platení podnikom na zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, pokiaľ je služba odmeňovaná buď v rámci postupov uzatvárania verejných zmlúv, alebo v rámci rekvizícií oprávňujúcich na odškodnenie kompenzujúce priamu a istú hmotnú stratu vyplývajúcu zo záväzku, za ktorý je zodpovedný prevádzkovateľ.

- (120) Francúzske orgány vysvetľujú, že na rozdiel od tvrdenia FCD prostriedky poukázané na VKS nefinancujú ďalšie činnosti, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti zákona. VKS sa teda odlišuje od opatrenia zavedeného na realizáciu zneškodňovania múčok na základe zákazu používania uvedených múčok vo výžive zvierat.
- (121) Francúzske orgány vysvetľujú, že rozšírenie poslania na všetky špecifické rizikové materiály (ŠRM), uvedené federáciou FCD, predstavuje len uplatnenie ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených na ľudskú spotrebu⁽¹⁾. Pred nadobudnutím účinnosti uvedeného nariadenia sa chrbtice hovädzieho dobytku staršieho ako dvanásť mesiacov neregistrovali ako ŠRM. Všetky ŠRM, ktoré neboli uvedené pod týmto pojmom vo francúzskom zákone, tvorili podľa francúzskych orgánov kategóriu mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnkoch. Zaradenie týchto chrbtíc do zoznamu ŠRM, aj keď sa neodoberajú na bitúnkoch, ale v mäsiarstvách, vraj viedlo francúzske orgány k výslovnej identifikácii ŠRM v zákone. Takýmto spôsobom legislatívna zmena iba uplatnila zásadu rovnosti v zaobchádzaní, podľa ktorej každý držiteľ ŠRM má mať možnosť využiť za rovnakých podmienok VKS.
- (122) Pokiaľ ide o pripomienky španielskej vlády, francúzske orgány dodali číselné údaje ukazujúce, že španielsky vývoz čerstvého alebo mrazeného mäsa tak do členských štátov, ako aj do tretích krajín sa od roku 1995 zvýšil na rozdiel od vývozu francúzskeho mäsa. Za týchto podmienok si francúzske orgány myslia, že španielske orgány nemôžu namietat voči vplyvu bezplatnosti VKS vo Francúzsku na odôvodnenie nepriaznivého vývoja obchodu s mäsom, čo je téza, na podporu ktorej neuvádzajú nijaký číselný dôkaz.

V. HODNOTENIE

1. ČLÁNOK 87 ODS. 1 ZMLUVY

- (123) Podľa článku 87 ods. 1 zmluvy, okrem výnimiek ustanovených uvedenou zmluvou, za nezlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ nepriaznivo zasahuje obchodovanie medzi členskými štátmi, sa pokladá pomoc poskytnutá štátmi alebo prostredníctvom štátnych zdrojov v akejkoľvek podobe, ktorá deformuje alebo môže deformovať hospodársku súťaž tým, že poskytuje výhodu niektorým podnikom alebo niektorým výrobám.

- (124) Články 87 až 89 zmluvy sú uplatniteľné v odvetví bravčového mäsa podľa článku 21 nariadenia Rady (EHS) č. 2759/75 z 29. októbra 1975 o spoločnej organizácii trhu s bravčovým mäsom⁽²⁾. Uplatniteľné sú v odvetví hovädzieho mäsa podľa článku 40 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a telacím mäsom⁽³⁾. Pred prijatím posledného uvedeného nariadenia boli uplatniteľné v tom istom odvetví podľa článku 24 nariadenia Rady (EHS) č. 805/68 z 27. júna 1968 o spoločnej organizácii trhu v odvetví hovädzieho mäsa⁽⁴⁾. Uplatniteľné sú v odvetví mäsa z hydiny podľa článku 19 nariadenia Rady (EHS) č. 2777/75 z 29. októbra 1975 o spoločnej organizácii trhu s mäsom z hydiny⁽⁵⁾.

1.1. JESTVOVANIE SELEKTÍVNEJ VÝHODY FINANCOVANEJ ZO ŠTÁTNYCH ZDROJOV

- (125) Súdny dvor sa už musel vyjadriť k francúzskej verejnej službe zneškodňovania mŕtvych zvierat v rámci veci GEMO. Tak ako Súdny dvor spresňuje v uvedenej veci, článok 87 ods. 1 zmluvy nariaďuje určiť, či v rámci daného právneho systému má nejaké štátne opatrenie taký charakter, že môže poskytnúť výhodu „niektorým podnikom alebo niektorým výrobám“ v porovnaní s druhými. V kladnom prípade opatrenie spĺňa podmienku selektívnosti zakladajúcu pojem štátnej pomoci ustanovený v uvedenom ustanovení.
- (126) Podľa Súdneho dvora sa navyše pokladajú za pomoc zásahy, ktoré v akejkoľvek podobe môžu priamo alebo nepriamo podporovať podniky alebo ktoré sa majú pokladať za hospodársku výhodu, ktorú by prijímajúci podnik nikdy nezískal v bežných trhových podmienkach⁽⁶⁾.
- (127) Okrem toho sa stále podľa judikatúry Súdneho dvora za pomoc pokladajú zásahy, ktoré v rozličných formách zmiernujú náklady, ktoré bežne zaťažujú rozpočet podniku a ktoré takto, aj keď nie sú dotáciou v presnom zmysle slova, majú rovnaký charakter a také isté účinky⁽⁷⁾.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 282, 1.11.1975, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1365/2000 (Ú. v. ES L 156, 29.6.2000, s. 5).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 160, 26.6.1999, s. 21. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1899/2004 (Ú. v. EÚ L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 148, 28.6.1968, s. 24. Nariadenie zrušené nariadením (ES) č. 1254/1999.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 282, 1.11.1975, s. 77. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 806/2003 (Ú. v. EÚ L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003 vo veci C-280/00, Altmark, Zb., s. I-07747, a rozsudok Súdneho dvora z 27. novembra 2003, spojené veci C-34/01 a C-38/01, Enirisorse, zatiaľ neuverejnené v Zbierke.

⁽⁷⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 22. mája 2003 vo veci C-355/00, Freskot, Zb., s. I-5263.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 668/2004 (Ú. v. EÚ L 112, 19.4.2004, s. 1).

(128) Systém v tomto osobitnom prípade je financovaný parafiskálnou daňou, ktorú zaviedli štátne orgány, a z tohto dôvodu možno režim pripočítať štátu, tak ako to inak spresnil Súdny dvor v rozsudku *GEMO*.

(129) Pokiaľ ide o jestvovanie či dokonca charakter pomoci, tá má byť zriadená na úrovni potenciálnych príjemcov systému zneškodňovania mŕtvych zvierat a jeho financovania. Pri začatí zisťovacieho konania Komisia identifikovala nasledujúce hlavné kategórie potenciálnych príjemcov VKS:

- kafilerické podniky,
- chovatelia a bitúnky,
- držitelia živočíšnych múčok,
- podniky predávajúce mäso v malom, ktorých ročný obrat je nižší ako 2,5 milióna FRF (5 miliónov FRF od roku 2001).

Počas zisťovacieho konania a na základe informácií poskytnutých Komisii bola identifikovaná nová kategória príjemcov:

- mäsiari a prevádzky na výsek mäsa majúce v držbe ŠRM.

1.1.1. **Pomoc podnikom na zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov**

(130) Komisia si myslela v štádiu začatia zisťovacieho konania, že bolo potrebné najprv určiť, či sa platby verejných prostriedkov uskutočnené v prospech kafilerických podnikov mohli pokladať za odmenu za činnosť, ktorú možno kvalifikovať ako verejnú službu. Ďalej by bolo potrebné určiť, či platby prekročili náklady, ktoré tieto podniky znášali na vykonávanie takýchto činností.

(131) Kafilerické podniky plnia podľa francúzskeho zákona úlohu verejnej služby potvrdenú zákonom, pokiaľ ide o zber a zneškodňovanie uhynutých zvierat, ako aj mäsa a vnútorností zadržaných na bitúnku, uznaných za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat.

(132) Súdny dvor skutočne pripomenul vo veci *GEMO*, že podľa článku 264-1 poľnohospodárskeho zákonníka sa verejná kafilerická služba zveruje podnikom, ktoré sú držiteľmi verejnej zmluvy uzavretej s prefektmi každého departementu.

(133) Skutočnosť, že VKS je financovaná z príjmov z parafiskálnej dane, ktorou sú zaťažení predajcovia mäsa, predpokladá, že podniky vykonávajúce túto službu dostávajú verejné finančné prostriedky na krytie výdavkov, ktoré vyplývajú z uvedenej služby.

(134) Kafilerická činnosť je inak ekonomickou činnosťou. Vo Francúzsku ovládajú odvetvie dve veľké spoločnosti, ktoré sa delia o 80 až 90 % trhu a majú obrat, aspoň v jednom prípade, vyšší ako 152 miliónov EUR ⁽¹⁾.

(135) Z rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003 vo veci *Altmark* ⁽²⁾ vyplýva, že verejné dotácie s cieľom umožniť prevádzku verejných služieb nepatria do pôsobnosti ustanovenia článku 87 zmluvy, pokiaľ takéto dotácie možno pokladať za kompenzáciu predstavujúcu protihodnotu za vykonané plnenia prijímajúcich spoločností s cieľom splniť záväzky verejnej služby. Súdny dvor však stanovuje, že sa požaduje splnenie nasledujúcich podmienok:

- a) po prvé prijímajúci podnik bol skutočne poverený plnením povinností verejnej služby a tieto povinnosti boli jasne definované;
- b) po druhé parametre, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, boli vopred stanovené objektívnym a transparentným spôsobom;
- c) po tretie kompenzácia nepresahuje to, čo je nevyhnutné na krytie celých alebo čiastočných nákladov vyvolaných plnením povinností verejnej služby, pričom treba brať do úvahy s tým súvisiace príjmy, ako aj rozumný zisk na plnenie týchto povinností;
- d) po štvrté, pokiaľ sa výber podniku, ktorý sa má poveriť plnením služieb verejnej služby, neuskutoční v rámci postupu uzatvárania verejných zmlúv, úroveň nevyhnutnej kompenzácie bola stanovená na základe analýzy nákladov, ktoré by priemerný podnik, dobre riadený a príslušne vybavený na uspokojenie daných požiadaviek verejnej služby, vynaložil na náklady s cieľom splniť tieto povinnosti, pričom sa berú do úvahy s tým súvisiace príjmy, ako aj rozumný zisk na plnenie týchto záväzkov.

⁽¹⁾ Údaje vyňaté zo správy č. 131 francúzskeho senátu, riadne zasadacie obdobie 1996 – 1997, ktorú vypracoval pán Roger Rigaudière.

⁽²⁾ Citovaná vec C-280/00.

- (136) K podmienkam judikatúry Altmark vyslovila Komisia pripomienky uvedené v odôvodneniach 137 až 153.
- (137) Pokiaľ ide o prvú podmienku, VKS bola zriadená zákonným ustanovením, zákonom č. 96-1139 z 26. decembra 1996, a kodifikovaná v článkoch L 226-1 až L 226-10 poľnohospodárskeho zákonníka. Článok L 226-1 poľnohospodárskeho zákonníka ustanovuje, že:
- „zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat, mäsa, vnútorností a vedľajších živočíšnych produktov zadržaných na bitúnkoch a uznaných za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat, ako aj zber a zneškodňovanie látok materiálov vykazujúcich špecifické riziko z pohľadu prenosných subakútnych spongioformných encefalitíd, ktoré sa nazývajú špecifické rizikové materiály a ktorých zoznam bol určený ministerstvom povereným poľnohospodárstvom, predstavujú úlohu verejnej služby, ktorá patrí do kompetencie štátu“.
- (138) Komisia si myslí na základe informácií, ktorými disponuje, že je naplnená prvá podmienka judikatúry Altmark.
- (139) Pokiaľ ide o druhú podmienku, Komisia si myslí, že parametre, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, boli vopred určené objektívnym a transparentným spôsobom. Vykonávacie nariadenie č. 96-1229 z 27. decembra 1996 ustanovuje, že VKS podlieha postupom uzatvárania verejných zmlúv za presných podmienok.
- (140) Podľa francúzskych orgánov článok R 226-7 poľnohospodárskeho zákonníka predovšetkým ustanovuje, že prefekt v každom departemente je poverený plnením VKS a na tento účel uzatvára nevyhnutné zmluvy podľa postupov definovaných v zákonníku o verejných zmluvách. Odchylné, pokiaľ to odôvodňujú faktory technického alebo ekonomického rázu, je zmluva uzavretá na celoštátnej úrovni. V zmysle článku R 226-10 poľnohospodárskeho zákonníka tieto zmluvy obsahujú osobitné administratívne špecifikácie, definujúce charakter plnení, ktoré sú predmetom zmluvy, spôsob odmeňovania operácií, ktorých vykonávanie je zverené držiteľovi zmluvy, informácie umožňujúce ohodnotiť kvalitu a náklady služby, spôsoby informovania verejnosti o organizačných a prevádzkových podmienkach služby, ako aj technické špecifikácie definujúce technické podmienky zberu, prepravy, spracovania a v prípade potreby likvidácie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov pri dodržiavaní požadovaných hygienických záruk.
- (141) Postup uzatvárania verejných zmlúv, ktoré v tomto osobitnom prípade patria do prílohy I A smernice 92/50/EHS, má teda taký charakter, že zaručuje podľa francúzskych orgánov úplnú transparentnosť pri určení potrieb a definovaní očakávaných plnení. Navyše, viac ako 300 verejných súťaží bolo zverejnených v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.
- (142) Len keď sa verejné súťaže ukázali neúčinné, teda nebola predložená žiadna ponuka alebo žiadna vhodná ponuka, vykonali sa rekvizície na základe všeobecného zákonníka o územných celkoch v súlade s nariadením č. 59-63 zo 6. januára 1959 a vykonávacím nariadením č. 62-367 z 26. marca 1962, ktoré ustanovujú odmeňovanie vo forme náhrady pri výlučnom zohľadnení všetkých nákladov, ktoré skutočne a nevyhnutne vynaložil poskytovateľ, bez náhrady ušlého zisku, ktorý mohlo priniesť slobodné pokračovanie profesionálnej činnosti rekvirovaného podniku.
- (143) Francúzske orgány postúpili Komisii tabuľku podľa rokov a departementov, ktorá dokazuje, že vykonávanie úloh zneškodňovania mŕtvych zvierat bolo skutočne vždy predmetom buď verejnej zmluvy, alebo rekvizičného postupu.
- (144) Komisia si myslí na základe informácií, ktorými disponuje, že druhá podmienka judikatúry Altmark je splnená.
- (145) Pokiaľ ide o tretiu podmienku týkajúcu sa úrovne kompenzácie, francúzske orgány ubezpečujú, že táto kompenzácia neprekračuje nevyhnutnú mieru na pokrytie celých nákladov alebo ich časti, ktoré vznikli pri plnení záväzkov verejnej služby. Využitie postupov uzatvárania verejných zmlúv znamená konkurenciu podnikov, ktorá podporuje objavenie sa najvýhodnejšej ponuky pre štátne orgány. Pokiaľ sa verejné súťaže ukázali neúčinné, tak ako sa už spomenulo, uplatnila sa cesta rekvizície. Výpočet kompenzácie sa tiež uskutočnil na úrovni čo najnižšej nákladnosti z dôvodu uplatnenia francúzskych nariadení a predpisov o rekvizícii.
- (146) Právne predpisy platné vo Francúzsku totiž ustanovujú, že odmeňovanie plnení po rekvizícii sa vypláca vo forme náhrad, ktoré majú kompenzovať priamu a istú hmotnú stratu, ktorá vznikla poskytovateľovi v dôsledku rekvizície. Tieto náhrady berú do úvahy výlučne všetky výdavky skutočne a nevyhnutne vynaložené poskytovateľom na odmeňovanie práce, odpisy a výnos z kapitálu, ocenené na bežných základoch. Naopak, nijaká náhrada neprináleží za ušlý zisk, ktorý by mohlo poskytovateľovi priniesť voľné zaobchádzanie s rekvirovaným majetkom alebo slobodné pokračovanie jeho profesionálnej činnosti.

- (147) Pokiaľ ide o tretiu podmienku judikatúry *Altmark*, treba vykonať nasledujúce pripomienky. Pri začatí zisťovacieho konania v tejto veci požiadala Komisia francúzske orgány, aby jej poskytli všetky informácie týkajúce sa najmä čiastok vyplatených dotknutým podnikom a dôkazu o tom, že táto pomoc slúžila len na financovanie zvýšených nákladov na riadenie služby všeobecného ekonomického záujmu v zmysle článku 86 ods. 2 zmluvy. Navyše, uvedené orgány boli požiadané, aby preukázali, že zdroje nemohli byť presmerované na prípadné ďalšie konkurenčné činnosti, ktorým by sa prijímajúce podniky mohli venovať (krížené dotácie).
- (148) Komisia poznamenáva, že francúzske orgány sa obmedzili na vysvetlenie, že celková suma vyplatená kafilerickým podnikom dosiahla v období rokov 1997 až 2002 výšku 828 552 389 EUR a že zodpovedá všetkým nákladom na výdavky verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov. Komisia sa teda môže vyjadriť len na základe uvedených informácií.
- (149) V tomto osobitnom prípade nedostatok presnejších a číselne vyjadrených informácií o platbách uskutočnených kafilerickým podnikom v období rokov 1997 až 2002, preukazujúcich to, že uvedené platby v nijakom prípade neprekročili zvýšené náklady vzniknuté plnením VKS, bráni Komisii s istotou určiť, či tretia podmienka judikatúry *Altmark* bola skutočne dodržaná. Navyše, vzhľadom na nejestvovanie presnejších informácií, Komisia nemohla pristúpiť k preskúmaniu prípadného jestvovania krížených dotácií v uvedených podnikoch.
- (150) Tieto pochybnosti potvrdila aj správa z roku 1997, ktorú vypracoval Stály výbor pre koordináciu inšpekcii (správa COPERCI) na žiadosť francúzskeho ministra poľnohospodárstva, podľa ktorej „kafilerické podniky mali byť štedro odmenené pri poberaní výnosu z dane poukazaného na odmeňovanie ich plnení“, podľa ktorej „jestvuje potenciálne riziko dvojitej platby plnení za spaľovanie z dôvodu platby týmto podnikom bez skutočnej realizácie týchto plnení“ a „kafilerická činnosť, ktorá bola stratová pred krízou ‚choroby šialených kráv‘, sa stala zisková“.
- (151) Komisia si myslí, že v dôsledku toho nemožno tvrdiť, tak ako to žiada Súdny dvor, že kompenzácia neprekračuje nevyhnutnú mieru na krytie časti alebo celku nákladov vynaložených pri plnení záväzkov verejnej služby pri zohľadnení s tým súvisiacich príjmov, ako aj rozumného zisku na plnenie týchto záväzkov.
- (152) Je však pravda, že ani tvrdenia sťažovateľov neboli podporované presnými číselnými údajmi týkajúcimi sa platieb v prospech kafilerických podnikov a nákladov na činnosti odvodené z vykonávania VKS, tak aby dokázali vyššiu kompenzáciu v prospech týchto podnikov. Samotná nepriemeranosť medzi príjmami z dane a nákladmi na VKS totiž nedokazuje nevyváženosť medzi realizovanými platbami a nákladmi na zneškodňovanie mŕtvych zvierat.
- (153) Vo svetle predchádzajúcich pripomienok a informácií, ktoré poskytli francúzske orgány, sa teda Komisia nemôže vysloviť, či boli splnené všetky podmienky nastolené rozsudkom *Altmark* a či z tohto dôvodu by sa platby realizované v prospech kafilerických spoločností nemohli vyhnúť definícii štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.
- (154) Aj keď hlavní príjemcovia opatrení financovaných z dane boli poľnohospodári a bitúnky (pozri bod 1.1.2), Komisia nemôže vylúčiť, že platby v prospech kafilerických podnikov zahŕňali prvok pomoci v zmysle článku 87 zmluvy.

1.1.2. **Pomoc chovateľom a bitúnikom**

- (155) Súdny dvor rozhodol vo veci *GEMO*, že skutočnosť, že činnosť zberu a zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, ktorú využívajú chovatelia a bitúnky, vykonávajú súkromné spoločnosti, nemôže spochybniť prípadnú kvalifikáciu štátnej pomoci, pretože štátne orgány sú pôvodcom programu uvedenej činnosti. Tento program prináleží štátu.
- (156) Súdny dvor sa vyslovil, že článok 87 ods. 1 zmluvy sa musí vykladať v tom zmysle, že program, ktorý bezplatne zabezpečuje chovateľom a bitúnikom zber a odvoz odpadov z bitúnkov, musí byť kvalifikovaný ako štátna pomoc v prospech poľnohospodárov a bitúnkov.
- (157) V tomto osobitnom prípade niet pochybností o tom, že opatrenia v prospech chovateľov a podnikov na usmrcovanie sú financované z verejných zdrojov, najmä prostredníctvom rozpočtových dotácií a/alebo prostredníctvom povinnej dane zavedenej štátnymi orgánmi.

1.1.3. **Držitelia živočíšnych múčok**

- (158) Pokiaľ živočíšne múčky, ktorých sa týka VKS, pochádzajú zo spracovania odpadov z VKS a nejde o múčky, ktorých sa týka zákaz obchodovania zavedený od roku 2000, treba urobiť záver, že likvidácia týchto múčok je len nevyhnutnou etapou na naplnenie VKS a že likvidácia tohto materiálu zbaveného akejkoľvek obchodnej hodnoty je činnosťou zahrnutou do VKS. Z tohto dôvodu treba skúmať tento materiál rovnako ako „pomoc chovateľom a bitúnikom“, keďže predstavuje len pokročilú fázu zneškodňovania odpadov, ktoré produkujú. Náklady na konečnú likvidáciu odpadov tvoria totiž súbor nákladov, za ktoré zodpovedá pôvodca týchto odpadov, a pokiaľ ich štát hradí zaňho, len mu ponúka doplnkovú pomoc.
- (159) Francúzske orgány ubezpečili, že VKS hradí len spaľovanie múčok zo spracovania výrobkov zozbieraných v rámci tejto služby. Nefinancuje spaľovanie výrobkov, ktoré pochádzajú zo zákazu použitia múčok vo výžive zvierat. Táto otázka je inak predmetom vyšetrovania Komisie v rámci ďalšieho opatrenia, ktoré v súčasnosti vyšetruje (č. NN 44/2002). Z tohto dôvodu netvorí súčasť tohto rozhodnutia.

1.1.4. **Pomoc mäsiarstvom a prevádzkam na výsek mäsa, ktoré sú držiteľmi ŠRM**

- (160) Ide o opatrenie účinné od 1. januára 2002, financované tiež z kafilerickej dane, v prospech mäsiarov, ktorí sami likvidujú najmä kosti a chrbtice v priamom kontakte s miechou hovädzieho dobytká staršieho ako dvanásť mesiacov.
- (161) Francúzske orgány vysvetlili, že do roku 2002 sa chrbtice hovädzieho dobytká staršieho ako dvanásť mesiacov nepokladali za ŠRM. Zaradenie týchto chrbtíc do zoznamu ŠRM, aj keď sa neodoberajú na bitúnkoch, ale v mäsiarstvách, vraj viedlo francúzske orgány k tomu, že výslovne identifikovali ŠRM v zákone ako odpady, ktoré môžu využívať VKS. Francúzske orgány sú tej mienky, že všetky ŠRM, ktoré neboli uvedené pod týmto pojmom vo francúzskom zákone, patria do kategórie odpadov zadržaných na bitúnkoch.
- (162) Pokiaľ však tieto odpady môžu využívať VKS a pokiaľ neprechádzajú cez bitúcky, treba usudzovať, že ich likvidácia prináleží predovšetkým mäsiarom, ktorí narábajú s chrbticami hovädzieho dobytká staršieho ako dvanásť mesiacov.
- (163) Takýmto spôsobom sa úvahy týkajúce sa „pomoci chovateľom a bitúnikom“ vzťahujú *mutatis mutandis* na mäsiarov majúcich v držbe ŠRM, ktorých sa týka táto stránka VKS. Podľa toho bezplatný odvoz chrbtíc z mäsiarstiev a prevádzok na výsek mäsa od 1. januára 2002 predstavuje štátnu pomoc v prospech týchto podnikov.

1.1.5. **Pomoc obchodu oslobodeného od platenia dane**

- (164) Pojem pomoci vykladá Súdny dvor tak, že sa nezameriava na opatrenia zavádzajúce diferenciáciu medzi podnikmi v oblasti nákladov, pokiaľ táto diferenciácia vyplýva z charakteru a úspornosti predmetného systému nákladov. Členskému štátu, ktorý zaviedol takúto diferenciáciu v oblasti nákladov, prislúcha dokázať, že pomoc je skutočne odôvodnená charakterom a úspornosťou predmetného systému⁽¹⁾.
- (165) Zákon č. 96-1139 ustanovuje oslobodenie podnikov na maloobchodný predaj, ktorých ročný obrat je nižší ako 2,5 milióna FRF (táto hranica bola neskôr zvýšená na 5 miliónov FRF, pozri odôvodnenie 18). Takéto oslobodenie znamená stratu zdrojov pre štát⁽²⁾ a nezdá sa byť odôvodnené charakterom a úspornosťou fiškálneho systému, ktorého cieľom je zabezpečiť príjmy štátu.
- (166) Oslobodenie sa skutočne neodráža len na obratoch realizovaných z predaja mäsa, ale aj na celkovom obrate z predaja. Tak je napríklad možné, aby podnik predávajúci výlučne mäso a dosahujúci obrat 2,4 milióna FRF z tohto predaja mäsa nepodliehal tejto dani. Naopak, všeobecný potravinársky podnik s celkovým obratom 10 miliónov FRF, z čoho je 1 milión FRF z predaja mäsa, bude podliehať dani. Keďže daň sa vypočíta z hodnoty produktov na základe mäsa, nezdá sa ako odôvodnené oslobodiť z platenia dane podnik majúci vyšší obrat z predaja mäsa, zatiaľ čo jeho konkurent, ktorý by mal nižší obrat z predaja produktov na základe mäsa, by podliehal dani.
- (167) Podľa toho uvedené oslobodenie predstavuje selektívnu výhodu pre oslobodený obchod⁽³⁾. Ide teda o pomoc v prospech oslobodených predajcov, ktorí majú daňovú úľavu. Na základe číselných údajov týkajúcich sa predaja mäsa, uvedených v odôvodnení 171, Komisia sa vyslovila, že oslobodenie od dane obchodníkov realizujúcich obrat nižší ako 2,5 milióna FRF (a neskôr 5 miliónov FRF) je výhodou predstavujúcou štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004 vo veci C-159/01, Holandsko verzus Komisia, zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

⁽²⁾ K úľavám pozri rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1994 vo veci C-387/92 Banco Exterior, Zb., s. I-877, bod 13.

⁽³⁾ K charakteru a úspornosti systému pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1999 vo veci C-75/97, Belgicko verzus Komisia, Zb., s. I-3671, bod 33, odkazujúci na rozsudok Súdneho dvora z 2. júla 1974 vo veci 173/73, Taliansko verzus Komisia, Zb., s. 709, bod 33.

1.2. NEPRIAZNIVÉ ZASIAHNUTIE OBCHODOVANIA

- (168) Na určenie toho, či predmetná pomoc patrí do okruhu pôsobnosti článku 87 ods. 1 zmluvy, treba napokon určiť, či môže nepriaznivo zasiahnuť obchodovanie medzi členskými štátmi.
- (169) Súdne dvor konštatoval, že ak výhoda poskytnutá niektorým členským štátom zosilňuje postavenie niektorej kategórie podnikov v porovnaní s ďalšími konkurenčnými podnikmi pri obchodovaní vnútri Spoločenstva, táto druhá skupina podnikov sa musí pokladať za ovplyvnenú touto výhodou⁽¹⁾.
- (170) Pokiaľ ide o zneškodňovanie mŕtvych zvierat, táto činnosť je službou, ktorá sa môže ponúkať cezhraničným spôsobom. Toto napokon dokazuje jestvovanie viacerých veľkých nadnárodných spoločností v tomto odvetví, ponúkajúcich svoje služby vo viacerých členských štátoch, medzi nimi aj vo Francúzsku. Komisia teda poznamenáva, že platby poskytnuté francúzskym kafilerickým podnikom nepriaznivo zasahujú obchodovanie medzi členskými štátmi v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.
- (171) Pokiaľ ide o kafilerické podniky, chovateľov a bitúnky, prevádzky na výsek mäsa a mäsiarov majúcich v držbe ŠRM, skutočnosť, že jestvuje obchodovanie s mäsovými výrobkami medzi členskými štátmi, je riadne dokázaná jestvovaním viacerých spoločných obchodných organizácií v odvetví, vymenovaných v odôvodnení 124. Tabuľka 2 ukazuje úroveň obchodovania medzi Francúzskom a ostatnými členskými štátmi s najrelevantnejšími predmetnými výrobkami v priebehu prvého roka uplatnenia kafilerickej dane.
- (172) Taktiež sa ukazuje ako dôležité poznamenať, že podľa číselných údajov poskytnutých Komisii Francúzsko doviezlo v roku 1999 za 2 297 miliónov FRF živých zvierat, zatiaľ čo dovoz mäsa a jedlých vnútorností predstavoval okolo 17 000 miliónov FRF. Veľká časť dovezených mäsových výrobkov do Francúzska už teda predtým prešla operáciami zneškodňovania mŕtvych zvierat v krajine pôvodu.
- (173) V tomto zmysle, tak ako to už Komisia uviedla pri začatí zisťovacieho konania, sťažovatelia citujú aj obežník zverejnený francúzskym hlavným riaditeľstvom pre hospodársku súťaž, spotrebu a potláčanie podvodov, podľa ktorého daň z nákupov mäsa „môže vyústiť do poškodenia rozpätí zisku a do zníženia objemu odbytísk zahraničných výrobcov“ a v dôsledku toho „prináša riziko zhoršenia poškodzujúceho podmienky obchodovania“.
- (174) Komisia sa teda vyslovila, že jestvuje vplyv, aspoň potenciálny, na obchodovanie, pokiaľ ide o opatrenie v prospech chovateľov a bitúnkov.
- (175) Pokiaľ ide o obchod oslobodený od dane, Komisia je toho názoru, že jestvuje vplyv, aspoň potenciálny, oslobodenia od dane najmä v pohraničných oblastiach, a teda na cezhraničné obchodovanie.
- (176) Na záver sa zdá, že všetka táto pomoc prijatá vo svojom celku môže nepriaznivo zasiahnuť obchodovanie medzi členskými štátmi. Dotknuté odvetvia sú totiž veľmi otvorené hospodárskej súťaži na úrovni Spoločenstva, a preto citlivé na akékoľvek opatrenie v prospech podnikov v tom či onom členskom štáte.

Tabuľka 2

Francúzsko/EÚ 14	Hovädzie mäso	Bravčové mäso	Hydina
<i>Dovoz 1997</i>			
Tony	286 000	465 000	140 000
milióny ECU	831	1 003	258
<i>Vývoz 1997</i>			
Tony	779 000	453 000	468 000
milióny ECU	1 967	954	1 069

1.3. NARUŠENIE HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

- (177) Súdny dvor okrem toho vo svojom rozsudku GEMO uvážil, že zásah orgánov verejnej a štátnej moci s cieľom oslobodiť chovateľov a bitúnky od finančných nákladov v rámci VKS sa ukazuje ako hospodárska výhoda, ktorá môže deformovať hospodársku súťaž. Komisia si myslí, že takýto záver sa vzťahuje aj na prípad kafilerických podnikov, na mäsiarstva a prevádzky na výsek mäsa majúce v držbe ŠRM a na obchod oslobodený od platenia. Všetky tieto hospodárske subjekty sa totiž pohybujú na trhu otvorenom hospodárskej súťaži, kde objem obchodovania, tak ako je opísaný v odôvodnení 171, je veľmi veľký, pričom veľkosť niektorých dotknutých potravinárskych spoločností je významná.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. septembra 1980 vo veci 730/79, Philip Morris, Zb., s. 2671, bod 11.

1.4. ZÁVERY K CHARAKTERU „POMOCI“ V ZMYSLE ČLÁNKU 87 ODS. 1 ZMLUVY

(178) Vo svetle už uvedeného si Komisia myslí, že opatrenia v prospech kafilerických podnikov, chovateľov a bitúnkov, prevádzok na výsek mäsa a mäsiarov majúcich v držbe ŠRM, ako aj obchodníkov oslobodených od platenia dane im poskytujú výhodu, ktorú nemôžu mať ďalší prevádzkovatelia. Táto výhoda deformuje hospodársku súťaž či hrozí, že ju bude deformovať tým, že uprednostňuje niektoré podniky a niektoré výroby, pokiaľ môže nepriaznivo zasiahnuť obchod medzi členskými štátmi. Z tohto dôvodu sa Komisia vyslovila, že tieto opatrenia podliehajú článku 87 ods. 1 zmluvy.

2. SKÚMANIE ZLUČITEĽNOSTI POMOCI

(179) Článok 87 zmluvy však pozná výnimky zo všeobecnej zásady nezlučiteľnosti štátnej pomoci so zmluvou, hoci niektoré z nich sú zjavne neuplatniteľné, najmä výnimky uvedené v odseku 2 uvedeného článku. Na tieto výnimky sa francúzske orgány neodvolávali.

(180) Pokiaľ ide o výnimky uvedené v článku 87 ods. 3 zmluvy, musia sa striktno vykladať pri skúmaní akéhokoľvek programu pomoci s regionálnym alebo odvetvovým účelom alebo akéhokoľvek individuálneho prípadu uplatnenia všeobecných programov pomoci. Môžu byť priznané najmä a len v prípade, keď by Komisia mohla dokázať, že pomoc je nevyhnutná na realizáciu jedného z predmetných cieľov. Udeliť uvedené výnimky pomoci, nezahŕňajúce takúto protihodnotu, by znamenalo povoliť poškodzovanie obchodovania medzi členskými štátmi a bezdôvodné narušenie hospodárskej súťaže z pohľadu záujmu Spoločenstva, a teda korelatívne neoprávnené výhody prevádzkovateľom niektorých členských štátov.

(181) Komisia si myslí, že predmetná pomoc nie je určená na pomoc hospodárskeho rozvoja regiónu, v ktorom je životná úroveň nenormálne nízka alebo ktorý sa zmieta vo vážnej nezamestnanosti v súlade s článkom 87 ods. 3 písm. a) zmluvy. Nie je určená ani na podporu realizácie dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu ani na odvrátenie vážneho narušenia ekonomiky členského štátu v súlade s článkom 87 ods. 3 písm. b). Pomoc nie je ani určená na podporu kultúry alebo na zachovanie dedičstva v súlade s článkom 87 ods. 3 písm. d) zmluvy.

(182) Článok 87 ods. 3 písm. c) zmluvy však ustanovuje, že za zlučiteľnú so spoločným trhom možno pokladať pomoc určenú na podporu rozvoja niektorých činností alebo

niektorých hospodárskych regiónov, pokiaľ nenarušia podmienky obchodovania v miere odporujúcej spoločnému záujmu. Možnosť využiť výhodu výnimky uvedenej v uvedenom písmene vyžaduje, že pomoc musí prispieť k rozvoju predmetného sektora.

2.1. PROTIPRÁVNOSŤ POMOCI

(183) Komisia musí vopred upozorniť, že Francúzsko neoznámilo Komisii v súlade s článkom 88 ods. 3 zmluvy opatrenie zavádzajúce kafilerickú daň, ako aj akcie, ktoré sú z nej financované. Článok 1 písm. f) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 o podmienkach uplatnenia článku 88 Zmluvy o založení ES ⁽¹⁾ definuje protiprávnosť pomoci ako novú pomoc zavedenú do praxe pri porušení článku 88 ods. 3 zmluvy. Povinnosť oznámenia štátnej pomoci bola potvrdená v článku 1 písm. c) uvedeného nariadenia ⁽²⁾.

(184) Keďže opatrenia zavedené do praxe Francúzskom obsahujú prvky štátnej pomoci, vyplýva z toho, že ide o novú pomoc neoznámenú Komisii a z tohto dôvodu protiprávnu v zmysle zmluvy.

2.2. URČENIE USMERNENÍ POUŽITEĽNÝCH NA NEOZNÁMENÉ OPATRENIA

(185) Pokiaľ ide o štátnu pomoc financovanú s pomocou parafiškálnej dane, tak financované akcie, teda pomoc, ako aj ich financovanie, musí preskúmať Komisia. Takýmto spôsobom podľa Súdneho dvora, pokiaľ spôsob financovania pomoci najmä prostredníctvom povinných príspevkov je nedeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci, preskúmanie tohto opatrenia Komisiou musí nevyhnutne zohľadniť tento spôsob financovania ⁽³⁾.

(186) V súlade s bodom 23.3 usmernení pre poľnohospodárstvo a s oznámením Komisie o určení pravidiel vzťahujúcich sa na hodnotenie protiprávnej štátnej pomoci ⁽⁴⁾ každá protiprávna pomoc v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 659/1999 musí byť vyhodnotená v súlade s pravidlami a usmerneniami platnými v čase, keď je pomoc priznaná.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené Aktom o prístupí z roku 2003.

⁽²⁾ „Nová pomoc“ je definovaná ako akákoľvek pomoc, teda akýkoľvek program pomoci, alebo akákoľvek individuálna pomoc, ktorá nie je zjavne pomocou, vrátane akejkoľvek zmeny existujúcej pomoci.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 21. októbra 2003, spojené veci C-261/01 a C-262/01, Van Calster e.a., zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 119, 22.5.2002, s. 22.

- (187) V roku 2002 Komisia prijala usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci súvisiacej s testmi PSE, nájdenými mŕtvymi zvieratami a odpadmi z bitúnkov⁽¹⁾ (ďalej len „usmernenia o PSE“). Toto usmernenie sa uplatňuje od 1. januára 2003. V bode 44 usmernení o PSE sa uvádza, že okrem prípadov týkajúcich sa najmä nájdených mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov sa protiprávna pomoc v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 659/1999 preskúma v súlade s pravidlami a usmerneniami uplatniteľnými vo chvíli, keď bola pomoc poskytnutá. Pri týchto dvoch typoch pomoci predstavuje teda usmernenie o PSE relevantný rámec na preskúmanie tohto osobitného prípadu.
- (188) Body 46 a 47 usmernení o PSE ustanovujú sériu opatrení týkajúcich sa nájdených mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov uplatniteľných v tomto osobitnom prípade.
- (189) Podľa bodu 46 usmernení o PSE, pokiaľ ide o štátnu pomoc s cieľom pokryť náklady spôsobené nájdenými mŕtvymi zvieratami, Komisia doteraz jasne nedefinovala svoju politiku najmä z pohľadu vzťahu medzi pravidlami zameranými na boj proti chorobám, tak ako sú definované v bode 11.4 usmernení pre poľnohospodárstvo, povolujúceho štátnu pomoc, ktorá môže dosiahnuť až 100 %, na jednej strane a uplatnením princípu pôvodcu odpadov – platiteľa a pravidiel týkajúcich sa pomoci pri spracovaní odpadov na strane druhej. V dôsledku toho, pokiaľ ide o protiprávnu štátnu pomoc s cieľom pokryť náklady spojené s odvozom a likvidáciou nájdených mŕtvych zvierat, poskytnutú na úrovni výroby, spracovania zvierat a obchodovania s nimi pred dátumom nadobudnutia účinnosti usmernení o PSE, a bez toho, aby bolo dotknuté dodržiavanie ďalších právnych ustanovení Spoločenstva, Komisia povolí štátnu pomoc, ktorá môže dosiahnuť až 100 % týchto nákladov.
- (190) Podľa bodu 47 usmernení o PSE, pokiaľ ide o štátnu pomoc spojenú s odpadmi z bitúnkov, od januára 2001 prijala Komisia sériu individuálnych rozhodnutí povolujúcich štátnu pomoc pokrývajúcu až 100 % nákladov spôsobených zneškodňovaním špecifických rizikových materiálov, mäsových a kostných múčok a potrav pre zvieratá, obsahujúcich také produkty, ktoré sa musia zneškodniť z hľadiska nových právnych predpisov Spoločenstva, týkajúcej sa prenosných spongioformných encefalopatií (ďalej len „PSE“). Tieto rozhodnutia sa opierali osobitne o bod 11.4 usmernenia pre poľnohospodárstvo, pričom zohľadnili krátkodobý charakter pomoci a nevyhnutnosť dlhodobu dodržiavať zásadu pôvodcu odpadov – platiteľa. Komisia výnimočne súhlasila, aby sa takáto štátna pomoc poskytla aj iným prevádzkovateľom ako tým, čo pracujú v produkcii živých zvierat, napríklad bitúnkom. Komisia bude uplatňovať rovnaké princípy na protiprávnu štátnu pomoc poskytnutú do konca roka 2002 na porovnateľné náklady spojené s novými právnymi predpismi Spoločenstva týkajúcimi sa PSE bez toho, aby boli dotknuté iné právne ustanovenia Spoločenstva.
- (191) Pokiaľ ide o prípadnú pomoc na prevádzku v prospech ďalších prevádzkovateľov, bude sa musieť preskúmať na základe usmernení pre poľnohospodárstvo.
- 2.3. ANALÝZA NA ZÁKLADE UPLATNITEĽNÝCH USTANOVENÍ
- 2.3.1. **Pomoc**
- 2.3.1.1. **Pomoc kafilerickým podnikom**
- (192) Usmernenia o PSE uvádzajú v bode 46, že pokiaľ ide o protiprávnu štátnu pomoc s cieľom pokryť náklady spojené s odvozom a likvidáciou nájdených mŕtvych zvierat, poskytnutú na úrovni výroby, spracovania zvierat a obchodovania s nimi pred dátumom účinnosti uvedených usmernení, a bez toho, aby bolo dotknuté dodržiavanie ostatných právnych ustanovení Spoločenstva, Komisia povolí štátnu pomoc, ktorá bude môcť dosiahnuť až 100 % týchto nákladov.
- (193) Bod 47 usmernení o PSE ustanovuje, že pri štátnej pomoci spojenej s odpadmi z bitúnkov Komisia prijala od januára 2001 sériu individuálnych rozhodnutí povolujúcich štátnu pomoc pokrývajúcu až 100 % nákladov vyvolaných zneškodňovaním špecifických rizikových materiálov, mäso-kostných múčok a potrav pre zvieratá, obsahujúcich také produkty, ktoré musia byť zneškodňované z hľadiska nových právnych predpisov Spoločenstva týkajúcich sa PSE.
- (194) Komisia taktiež poznamenáva, že na základe toho, čo je uvedené v bodoch 33 a 34 usmernení o PSE, podniky boli v zásade vybrané a odmenené v súlade s trhovými princípmi nediskriminačným spôsobom, pričom sa v prípade potreby využil postup verejnej súťaže v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a v každom prípade sa využil dostatočný stupeň zverejnenia v snahe zabezpečiť slobodnú hospodársku súťaž na dotknutom trhu služieb a umožniť kontrolu nestrannosti pravidiel hospodárskej súťaže. Pokiaľ ide o rekvizíciu, Komisia súhlasí, že vzhľadom na naliehavosť opatrení, ktoré bolo treba prijať, a na chýbajúci záujem o účasť vo verejnej súťaži bola táto cesta tiež vhodná.
- (195) Bod 47 usmernenia o PSE pripomína, že Komisia výnimočne súhlasila, aby sa takáto štátna pomoc poskytla iným prevádzkovateľom ako tým, čo pracujú v produkcii živých zvierat, napríklad bitúnkom. Komisia je toho názoru, že táto výnimka sa musí vzťahovať aj na ďalšie podniky plniace úlohy úzko späté s produkciou živých zvierat, ako sú kafilerické podniky.

(1) Ú. v. ES C 324, 24.12.2002, s. 2.

(196) Na základe uvedených skutočností je Komisia schopná vysloviť sa, že pomoc v tomto osobitnom prípade v prospech kafilerických podnikov, priznaná vo Francúzsku v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002 na úrovni 100 % vzniknutých nákladov, vyhovuje podmienkam usmernení o PSE.

2.3.1.2. Pomoc chovateľom – nájdené mŕtve zvieratá

(197) Usmernenia o PSE ustanovujú v bode 46, že pokiaľ ide o protiprávnu štátnu pomoc s cieľom pokryť náklady spojené s odvozom a likvidáciou nájdených mŕtvych zvierat, poskytnutú na úrovni výroby, spracovanie zvierat a obchodovanie s nimi pred dátumom nadobudnutia účinnosti uvedených usmernení a bez toho, aby boli dotknuté ostatné právne ustanovenia Spoločenstva, Komisia povolí štátnu pomoc, ktorá môže dosiahnuť až 100 % týchto nákladov.

(198) Na základe uvedených skutočností je teda Komisia schopná vysloviť sa, že pomoc v prospech chovateľov, priznaná vo Francúzsku v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002 na úrovni 100 % vzniknutých nákladov, vyhovuje podmienkam usmernení o PSE.

2.3.1.3. Pomoc bitúnikom – mäso a vnútornosti zadržané na bitúniku

(199) Usmernenia o PSE ustanovujú v bode 47, že pokiaľ ide o štátnu pomoc spojenú s odpadmi z bitúnkov, Komisia povoľuje protizákonnú štátnu pomoc spojenú s odpadmi z bitúnkov, priznanú do konca roku 2002, pokrývajúcu až 100 % nákladov v dôsledku zneškodnenia špecifických rizikových materiálov, mäsokostných múčok a potravy pre zvieratá, obsahujúcich takéto produkty, ktoré majú byť zneškodnené v súlade s novými právnymi predpismi Spoločenstva o PSE.

(200) Na základe uvedených skutočností je teda Komisia schopná vysloviť sa, že pomoc v tomto osobitnom prípade v prospech bitúnkov, priznaná vo Francúzsku v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002 na úrovni 100 % vzniknutých nákladov, vyhovuje podmienkam usmernení o PSE.

2.3.1.4. Pomoc mäsiarom – ŠRM zadržané u mäsiarov

(201) Bod 47 usmernení o PSE sa vzťahuje *mutatis mutandis* na prípad ŠRM – v tomto osobitnom prípade na chrbtice hovädzieho dobytku staršieho ako dvanásť mesiacov – zadržané u mäsiarov a v prevádzkach na výsek mäsa.

(202) Na základe uvedených skutočností je teda Komisia schopná vysloviť sa, že pomoc v prospech mäsiarov majúcich v držbe ŠRM, ktorá mohla byť priznaná vo Francúzsku v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002 na úrovni 100 % vzniknutých nákladov, spĺňa podmienky usmernení o PSE.

2.3.1.5. Podniky oslobodené od platenia dane

(203) Komisia konštatovala, že oslobodenie v prospech podnikov, ktorých ročný obrat je nižší ako 2,5 milióna FRF, znamená stratu zdrojov pre štát a nezdá sa byť odôvodnené charakterom a úspornosťou fiškálneho systému. Pokiaľ tento systém naisto dokáže ustanoviť opatrenia nevyhnutné na svoje rozumné a účinné fungovanie, ako napríklad paušálne zdanenie pre malé podniky, aby sa uľahčili najmä ich účtovné podmienky ⁽¹⁾, je veľmi sporné, či tieto opatrenia môžu zájsť až tak ďaleko, že poskytnú vyložené oslobodenie. Navyše, aj keby takéto oslobodenie bolo prijateľné, Komisia je toho názoru, že by malo byť obmedzené na veľmi okrajové prípady ⁽²⁾, keby sa ukázalo, že účtovné podmienky na jednej strane a správa zo strany daňových úradov na strane druhej sú drahšie ako očakávaný príjem.

(204) Lenže v tomto osobitnom prípade odôvodnenie stanovenia hranice na 2,5 milióna FRF, čo je vysoká suma, nie je vôbec jasné a nezdá sa, že vyplývalo z prípravných prác zákona č. 96-1139 ⁽³⁾. Selektívny dosah predmetného oslobodenia sa stáva jasným, ak vezmeme do úvahy skutočnosť, že podľa informácií Komisie sa 80 % mäsa a mäsových výrobkov predáva vo veľkopredajniach, ktoré majú podľa informácií Komisie v priemere celkové obraty a tiež špecifické obraty mäsa vyššie ako táto hranica ⁽⁴⁾, zatiaľ čo malé obchody (mäsiarstva), ktoré v priemere dosahujú obrat nižší ako táto hranica (1,6 milióna FRF), konkurujú veľkým predajniam.

⁽¹⁾ Pozri oznámenie Komisie o uplatnení pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci na opatrenia patriace do priameho zdanenia podnikov (Ú. v. ES C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽²⁾ Pozri z tohto pohľadu iné oslobodenie uvedené v bode V článku 302a ZD všeobecného daňového zákonníka: „daň sa neplatí, pokiaľ výška mesačných nákupov je nižšia ako 20 000 F bez DPH“, ktorá, ako sa zdá, sa týka menších predajcov.

⁽³⁾ Treba poznamenať, že problém je ešte vážnejší v dôsledku článku 35 opravného zákona o štátnom rozpočte na rok 2000, ktorý zvýšil hranicu na 5 miliónov FRF.

⁽⁴⁾ Priemerný obrat supermarketu je približne 40 miliónov FRF, z čoho sa takmer polovica týka čerstvých výrobkov; z týchto čerstvých výrobkov predstavuje mäso a hydina len 22 %, čím dostávame obrat „mäsa“ vo výške približne štyroch miliónov FRF.

- (205) Zdá sa teda, že hranica oslobodenia sa týka oslobodenia v prospech mäsiarstiev a iných obchodov, zatiaľ čo zjavne väčšia časť distribúcie realizovaná veľkopredajňami je zdanená. Navyše, keďže sa hranica odvoláva na celkový obrat (a nie výlučne na „mäso“), je možné, že mäsiarstvo, ktoré má napríklad obrat 2,4 milióna FRF, je oslobodené od dane, zatiaľ čo nejaká veľkopredajňa, ktorá predáva menej mäsa, ale celkový obrat má vyšší ako táto hranica, musí daň platiť. Zdá sa, že predmetné oslobodenie tak vedie k diskriminačnému zaobchádzaniu s jednotlivými maloobchodnými predajcami mäsa na základe kritéria, ktoré, ako sa zdá, nezodpovedá racionalite vlastnej parafiškálnemu systému.
- (206) Komisia nepokladá za dokázané, že takéto oslobodenie je odôvodnené úsporou fiškálneho systému, keďže francúzske orgány neposkytli v tomto smere nijaký relevantný údaj.
- (207) Pokiaľ ide o podniky obchodujúce s poľnohospodárskymi výrobkami (a tiež s výrobkami mimo prílohy I k zmluve vzhľadom na to, že sa daňou zaražujú aj výrobky obsahujúce mäso) – keďže si Komisia myslí, že je nepriaznivo zasiahnuté obchodovanie vnútri Spoločenstva –, Komisia si myslí, že pomoc patrí do rozsahu pôsobnosti bodu 3.5 usmernení pre poľnohospodárstvo. Tento bod ustanovuje, že na to, aby sa akékoľvek opatrenie pomoci mohlo pokladať za zlučiteľné so spoločným trhom, musí mať istý stimulačný prvok alebo požadovať protihodnotu od príjemcu. Takýmto spôsobom, až na výnimky výslovne uvedené v právnych predpisoch Spoločenstva alebo v usmerneniach pre poľnohospodárstvo, jednostranná štátna pomoc jednoducho určená na zlepšenie finančnej situácie výrobcov, ktorí však žiadnym spôsobom neprispievajú k rozvoju sektora, a najmä pomoc priznaná len na základe ceny, množstva, výrobných jednotiek alebo jednotky výrobných prostriedkov, sa pokladá za pomoc prevádzke, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom.
- (208) Oslobodenie v danom prípade spočíva v znížení nákladov bez akéhokoľvek stimulačného prvku a bez akéhokoľvek protihodnoty príjemcov, ktorého zlučiteľnosť s pravidlami hospodárskej súťaže nemohla byť preukázaná.
- (209) Pokiaľ ide o pomoc priznanú pred 1. januárom 2000, prax Komisie v tom čase už používala pojem pomoci prevádzke, uvedený v bode 3.5 usmernení pre poľnohospodárstvo. Z toho vyplýva, že nemožno uplatniť výnimku z princípu zákazu pomoci uvedenú v článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.
- (210) Na základe uvedeného Komisia zastáva názor, že daňové oslobodenie v tomto prípade predstavuje pomoc nezlučiteľnú s uplatniteľnými pravidlami hospodárskej súťaže.
- ### 2.3.2. *Financovanie pomoci*
- #### 2.3.2.1. **Pred 31. decembrom 2000**
- (211) Francúzske orgány si zvolili až do 31. decembra 2000 financovanie VKS prostredníctvom parafiškálnej dane poukázanej do fondu, ktorý ju spravuje, a zaražujúcej maloobchodných predajcov mäsa a mäsových výrobkov.
- (212) Počas konania o porušení uvedeného v odôvodnení 2 Komisia skonštatovala, že tento spôsob financovania služby zneškodňovania mŕtvych zvierat vylučuje vyberanie akéhokoľvek poplatku od užívateľov služby zneškodňovania mŕtvych zvierat. Takýmto spôsobom úhrada nákladov na operácie zneškodňovania mŕtvych zvierat štátom znižuje vlastné náklady francúzskej výroby. Tak sa daň javí ako kompenzácia výhody priznanej celkovým verejným financovaním zberu a likvidácie mŕtvych zvierat a odpadov zadržaných na bitúnkoch.
- (213) Naproti tomu výrobky predávané vo Francúzsku z ostatných členských štátov, s výnimkou živých zvierat dovezených a porazených vo Francúzsku, znášajú rovnaké zaťaženie daňou za rovnakých podmienok bez rozdielu, ale nemajú žiadnu z výhod vyplývajúcich z financovania z fondu. Pri týchto výrobkoch ide teda o čisté peňažné zaťaženie. Inými slovami, hoci sa daň skutočne uplatňuje na výrobky vnútroštátneho pôvodu a na výrobky z ostatných členských štátov za rovnakých podmienok, pokiaľ ide o pravidlá základu dane, úhrady a splatnosti, takáto paralela už nejestvuje z hľadiska poukázania výnosu z dane.
- (214) Komisia skúmala v rámci uvedeného konania o porušení zlučiteľnosť kafilerickej dane z hľadiska článkov 25 a 90 zmluvy.
- (215) Komisia si vtedy myslela, že kafilerická daň neporušovala článok 25 zmluvy a že teda nemôže byť kvalifikovaná ako daň majúca rovnaký účinok ako clo, pretože francúzske orgány mali dokázať, že daň nie je poukázaná výlučne na činnosti, ktoré prinášajú úžitok vnútroštátnym výrobkom, teda francúzskemu mäsu.

- (216) Pokiaľ ide o článok 90 zmluvy, Komisia sa vyslovila, že zavedením takzvanej kafilerickej dane, teda z nákupov mäsa a ďalších mäsových výrobkov voči každej osobe, ktorá realizuje maloobchodný predaj týchto výrobkov, pričom uvedená daň je aspoň sčasti kompenzovaná, pokiaľ ide o francúzske výrobky, celkovým verejným financovaním zneškodňovania a zberu mŕtvych zvierat a odpadov zadržaných na bitúnkoch, zatiaľ čo výrobky predávané z ostatných členských štátov sú zatažené daňou za rovnakých podmienok, ale nepožívajú výhody vyplývajúce z fondu, do ktorého je daň poukázaná, Francúzsko porušilo záväzky, ktoré mu vyplývajú podľa článku 90 zmluvy.
- (217) Komisia si teda myslí, že kafilerická daň porušuje článok 90 zmluvy, pretože zavádza fiškálnu diskrimináciu na úkor výrobkov pochádzajúcich z ostatných členských štátov. Týka sa to všetkého dovezeného mäsa, ako aj živých zvierat, pokiaľ tieto nevyužívajú činnosti zneškodňovania mŕtvych zvierat. K tomuto bodu treba pripomenúť, že dovoz mäsa do Francúzska z ostatných členských štátov je omnoho vyšší ako dovoz živých zvierat.
- (218) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora ⁽¹⁾ si Komisia za normálnych okolností myslí, že financovanie štátnej pomoci prostredníctvom povinného zataženia môže mať vplyv na pomoc tým, že má ochranný účinok presahujúci pomoc vo vlastnom zmysle slova. Podľa tejto istej judikatúry si Komisia myslí, že pomoc nemôže byť financovaná parafiškálnymi daňami, ktorými sú zatažené aj výrobky dovezené z ostatných členských štátov.
- (219) Berúc do úvahy túto judikatúru, ako aj skutočnosť, že daň slúži na financovanie štátnej pomoci v zmysle článku 87 zmluvy a že má diskriminačný charakter odporujúci článku 90 zmluvy do tej miery, že za výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov sa má tiež platiť daň, ale bez toho, aby mohli požívať výhody vyplývajúce z fondu, do ktorého je daň poukázaná, Komisia si myslí, že výnos z dane získaný zatažením dovezených výrobkov z iných členských štátov predstavuje neregulárne financovanie pomoci z pohľadu pravidiel hospodárskej súťaže.
- (220) Od 1. januára 2001 sa výnos z kafilerickej dane poukazuje do všeobecného štátneho rozpočtu a už nie do fondu vytvoreného na tento účel. Komisia si myslí, že vo všeobecnosti zahrnutie výnosu dane do vnútroštátneho rozpočtového systému by už neumožňovalo vysledovať spojenie medzi uvedenou daňou a financovaním danej služby poskytovanej a financovanej štátom. Z tohto dôvodu by sa už nemohlo tvrdiť, že daň má diskriminačný charakter voči ostatným výrobkom, pretože výnos z dane by sa zmiešal s ostatnými príjmami štátu bez toho, aby sa mu mohlo priamo prisudzovať financovanie pomoci.
- (221) Komisia odložila ad acta priestupkové konanie 26. júna 2002. Sťažnosť predložená Komisii však uvádzala argumenty, ktoré si zaslúžili, aby boli zohľadnené v rámci tohto konania. Tieto argumenty vyzdvihli pochybnosti, pokiaľ ide o skutočné zrušenie prepojenia medzi zdrojom a jeho využitím.
- (222) Takýmto spôsobom, hoci je pravda, že nový systém koncipovaný francúzskymi orgánmi spočíval v poukazaní výnosu z dane do všeobecného štátneho rozpočtu, zdá sa, že keď sa tento výnos ocitol v rámci rozpočtu, mal byť poukázaný do presnej kapitoly ministerstva poľnohospodárstva, odkiaľ mal byť následne prevedený do rozpočtu CNASEA, čo bola organizácia poverená finančnou správou služby zneškodňovania mŕtvych zvierat. Číselné údaje, ktorými disponovala Komisia, zdá sa, tiež spochybovali uvedené zrušenie prepojenia.
- (223) Po preskúmaní francúzskych legislatívnych dokumentov si Komisia položila otázku o údajnom zrušení prepojenia medzi zdrojom a jeho využitím. Takéto zrušenie spojenia by vskutku mohlo v praxi vyjsť narovňako ako fiškálny systém, ktorý už Komisia spochybnila z dôvodu článku 90 zmluvy v rámci konania o porušení uvedeného v odôvodnení 2.
- (224) Francúzske orgány pripúšťajú, že v rámci predloženia nových ustanovení vzťahujúcich sa na daň sa dôraz položil na nevyhnutnosť pokračovať vo financovaní VKS. Toto odôvodnenie bolo tým viac logické, že daň sa poukazovala na tento presný cieľ od 1. januára 1997.

2.3.2.2. Po 31. decembri 2000

- (220) Od 1. januára 2001 sa výnos z kafilerickej dane poukazuje do všeobecného štátneho rozpočtu a už nie do fondu vytvoreného na tento účel. Komisia si myslí, že vo všeobecnosti zahrnutie výnosu dane do vnútroštátneho rozpočtového systému by už neumožňovalo vysledovať spojenie medzi uvedenou daňou a financovaním danej služby poskytovanej a financovanej štátom. Z tohto dôvodu by sa už nemohlo tvrdiť, že daň má diskriminačný charakter voči ostatným výrobkom, pretože výnos z dane by sa zmiešal s ostatnými príjmami štátu bez toho, aby sa mu mohlo priamo prisudzovať financovanie pomoci.
- (225) Je však pravda, že v právnej rovine sa neprijala nijaká reštriktívna norma na ustanovenie financovania VKS výnosom z kafilerickej dane, ako sa to vykonalo v roku 1997. V tom čase článok 1 zákona č. 96-1139 z 26. decembra 1996 ustanovoval, že výnos z dane bol poukázaný do fondu, ktorého cieľom bolo financovať zber a zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov zadržaných na bitúnkoch, uznaných za nevhodné na spotrebu ľudí a zvierat.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 25. júna 1970 vo veci 47/69, Francúzsko verzus Komisia, Zb., s. 487.

(226) Francúzske orgány vysvetľujú, že od 1. januára 2001 už nejestvuje fond slúžiaci na financovanie VKS a že prostriedky poukázané na VKS sú zaznamenané v rozpočte ministerstva povereného poľnohospodárstvom z rovnakého dôvodu ako ďalšie výdavky. Okrem toho sumy týkajúce sa výnosu z dane a nákladov na VKS nie sú rovnaké. Výnos z dane totiž dosahuje v roku 2003 sumu 550 miliónov EUR, zatiaľ čo celkové prostriedky poukázané ministerstvu poverenému poľnohospodárstvom v rovnakom roku sú stanovené na 280 miliónov EUR.

(227) Francúzske orgány si teda myslia, že aj keď si tento poplatok zachoval pôvodné pomenovanie, už nie je viac poukázaný špecifickým spôsobom na financovanie VKS.

(228) Komisia poznamenáva, že v istej veci, ktorou sa v súčasnosti Súdny dvor zaoberá ⁽¹⁾, verejný žalobca poznamenal, že nasledujúce kritériá poukazujú na jestvovanie priameho a nerozlučného spojenia medzi daňou a štátnou pomocou: a) opatrenie, v ktorom dotknutá pomoc čerpá prostriedky priamo z výnosu z dane; b) opatrenie, v ktorom je výnos z dane špecificky poukazovaný na pomoc; c) opatrenie vyplývajúce z dotknutej úpravy nariadením či predpisom, v ktorej má spojenie medzi výnosom z dane a jeho špecifickým poukázaním ako pomoci záväzný charakter; d) opatrenie, v ktorom je uvedený spôsob, ktorým dvojica daň/pomoc ovplyvňuje konkurenčné vzťahy v dotknutom (pod-)odvetví alebo kategóriu dotknutých podnikov.

(229) Keďže tu ide o relevantné parametre, Komisia konštatuje, že skutočne od 1. januára 2001 niet nijakej zmienky vo francúzskom zákone o poukázaní kafilerickej dane na konkrétny cieľ; zdá sa teda, že od tohto dátumu sa daň už špecificky nepoukazuje na financovanie VKS. Taktiež sa zdá, že už nemožno konštatovať spojenie medzi výnosom z kafilerickej dane a jeho poukázaním.

(230) Komisia berie na vedomie pripomienky francúzskych orgánov, podľa ktorých prostriedky poukázané na VKS sa nepoužili na iné ciele ako financovanie tejto služby. Okrem toho tabuľka 1 ukazuje, že príjmy z dane za roky 2001 a 2002 (950 323 981 EUR) a celková suma vyplatená za VKS (411 472 078 EUR) nie sú zďaleka rovnaké, že to tak bolo v každom z týchto rokov a že len časť výnosu z dane bola určená na financovanie VKS, čo výrazne hovorí v prospech zrušenia prepojenia medzi kafilerickou daňou a medzi financovaním VKS od 1. januára 2001.

(231) Okrem toho Komisia poznamenáva, že po začatí zisťovacieho konania nedostala nijaké ďalšie informácie sťažovateľov, ktoré by podložili jasným a definitívnym spôsobom ich argumenty v tejto veci. Argumenty poskytnuté sťažovateľom neumožnili Komisii preukázať spojenie medzi parafiškálnou daňou a programom pomoci.

(232) Komisia teda opätovne potvrdzuje svoje závery v rámci konania o porušení uloženého ad acta a vyslovuje sa, že jestvuje zrušenie prepojenia medzi daňou zo zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov a medzi financovaním VKS od 1. januára 2001.

2.3.2.3. Závery k obom obdobiam

(233) Pokiaľ sa financovanie štátnej pomoci pokladá za nezlučiteľné s uplatniteľnými pravidlami hospodárskej súťaže, takto financovanú pomoc musí tiež pokladať Komisia za nezlučiteľnú tak dlho, kým trvalo protiprávne financovanie. Regulárnosť financovania štátnej pomoci je totiž nevyhnutnou podmienkou na vyhlásenie jej zlučiteľnosti.

VI. ZÁVER

(234) Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000 v prospech kafilerických podnikov, chovateľov a bitúnkov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat, financovanej prostredníctvom dane z predaja mäsa, ktorou sa zaťažili aj výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov, dodržal ustanovenia Spoločenstva uplatniteľné na úrovni uvedených príjemcov. Komisia však tiež zistila porušenie článku 90 zmluvy na úrovni financovania pomoci. Z tohto dôvodu nemôže Komisia vyhlásiť predmetný program za zlučiteľný, pretože uplatňoval diskrimináciu medzi dovezenými výrobkami a domácimi výrobkami.

(235) Komisia pokladá za vhodné v tomto osobitnom prípade prijať podmienené rozhodnutie využitím možnosti ponúknutej článkom 7 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999, podľa ktorého môže Komisia doplniť svoje kladné rozhodnutie o podmienky umožňujúce jej uznať zlučiteľnosť so spoločným trhom a o záväzky umožňujúce jej kontrolovať dodržiavanie jej rozhodnutia.

(236) S cieľom napraviť porušenie článku 90 a takto retroaktívne odstrániť diskrimináciu musí Francúzsko pristúpiť k vráteniu časti dane, ktorou sa zaťažili výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov, v lehote a za podmienok stanovených Komisiou. Nápravou tohto porušenia sa uvedená pomoc stane zlučiteľnou s článkom 87 zmluvy.

⁽¹⁾ Návrhy verejného žalobcu Geelhoeda predložené 4. marca 2004 vo veci C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord/Brabant, zatiaľ neuverejnené v Zbierke.

- (237) Komisia stanovuje podmienky, ktoré sa musia dodržať pri uvedenom vrátení. Francúzsko tak musí vrátiť platiteľom dane časť dane, ktorou sa zaťažilo mäso pochádzajúce z ostatných členských štátov v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000, pri plnom dodržiavaní nasledujúcich podmienok:
- Francúzsko oznámi individuálne platiteľom dane do šiestich mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia špecifické právo na vrátenie, ktoré im prináleží,
 - na predloženie žiadosti o vrátenie musia platitelia dane disponovať lehotou v súlade s vnútroštátnym právom a v každom prípade minimálnou lehotou šiestich mesiacov,
 - vrátenie musí prebehnúť v maximálnej lehote šiestich mesiacov po predložení žiadosti,
 - vrátené sumy musia byť aktualizované, pričom sa musia brať do úvahy úroky od dátumu, ku ktorému boli sumy prijaté, po dátum ich skutočného vrátenia. Tieto úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby Komisie, ustanovenej metódou určenia referenčných a aktualizáčnych sadzieb ⁽¹⁾,
 - francúzske orgány prijímajú akýkoľvek rozumný dôkaz platiteľov, preukazujúci časť zaplatenej dane, ktorou sa zaťažilo mäso pochádzajúce s ostatných členských štátov,
 - právo na vrátenie nemôže podliehať ďalším podmienkam, najmä podmienke, že daň nebola premietnutá,
 - v prípade, že platiteľ ešte nezaplatil daň, francúzske orgány jasne ustupujú od jej platby vrátane s ňou súvisiacich prípadných úrokov z omeškania,
 - francúzske orgány zašlú Komisii maximálne do dvadsiatich mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia kompletnú správu potvrdzujúcu riadne splnenie opatrenia vrátenia.
- (238) Listom z 9. decembra 2004 sa Francúzsko zaviazalo dodržať tieto podmienky.
- (239) V prípade, že Francúzsko by nedodržalo svoj záväzok vo vzťahu k týmto podmienkam, Komisia by mohla opätovne buď začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ako je to uvedené v článku 16 nariadenia (ES) č. 659/1999, alebo predložiť otázku Súdnemu dvoru, ako je to uvedené v článku 23 uvedeného nariadenia. Komisia si myslí, že prvá možnosť by bola v tomto osobitnom prípade najvhodnejšia. Takáto možnosť by mohla mať za následok, ako to ustanovuje článok 14 uvedeného nariadenia, prijatie konečného záporného rozhodnutia s vymáhaním celej pomoci priznanej počas dotknutého obdobia, ktorej suma sa odhaduje na 417 080 311 EUR.
- (240) Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2002 v prospech kafilerických podnikov, chovateľov a bitúnkov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat, financovanej prostredníctvom dane z nákupu mäsa, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.
- (241) Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v roku 2002 v prospech mäsiarov a prevádzok na výsek mäsa, majúcich v držbe ŠRM, v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.
- (242) Opatrenie vo forme oslobodenia od platenia dane z nákupu mäsa v prospech niektorých podnikov obchodujúcich s mäsom, účinné od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- (243) Opatrenia, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, neboli oznámené Komisii v súlade s článkom 88 ods. 3 zmluvy, a teda predstavujú protiprávnu pomoc v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 659/1999.
- (244) Komisia ľutuje, že Francúzsko zaviedlo do praxe uvedené opatrenia porušením článku 88 ods. 3 zmluvy.
- (245) Pokiaľ ide o pomoc realizovanú bez toho, aby sa čakalo na konečné rozhodnutie Komisie, treba pripomenúť, že vzhľadom na kogentný charakter pravidiel konania uvedených v článku 88 ods. 3 zmluvy, pravidiel, ktorých priamy účinnok uznal Súdny dvor vo svojich rozsudkoch Carmine Capolongo verus Azienda Agricola Maya ⁽²⁾, Gebrueder Lorenz GmbH verus Nemecko ⁽³⁾ a Steinicke a Weinlig verus Nemecko ⁽⁴⁾, nemožno *a posteriori* čeliť protiprávnosti uvažovanej pomoci (rozsudok vo veci Národný zväz zahraničného obchodu pre potravinárske a iné výrobky verus Francúzsko ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie o metóde stanovenia referenčných a aktualizáčnych sadzieb (Ú. v. ES C 273, 9.9.1997, s. 3).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. júna 1973 vo veci 77/72, Zb., s. 611.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 1973 vo veci 120/73, Zb., s. 1471.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 1977 vo veci 78/76, Zb., s. 595.

⁽⁵⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991 vo veci C-354/90, Zb., s. I-5505.

- (246) Súdny dvor pripomenul, že pokiaľ sa zaviedlo do praxe opatrenie na pomoc, ktorého nedeliteľnou súčasťou je spôsob financovania, s neznalosťou povinnosti oznámenia, vnútroštátne súdy sú v zásade povinné nariadiť vrátenie daní a príspevkov osobitne vybraných na financovanie tejto pomoci. Pripomína tiež, že vnútroštátne súdy majú povinnosť chrániť práva osôb podliehajúcich súdnej právomoci pred prípadnou neznalosťou zákazu zavedenia do praxe pomoci vnútroštátnymi orgánmi, ktorý je uvedený v poslednej vete článku 88 ods. 3 zmluvy a má priamy účinok. Takáto neznalosť namietaná osobami podliehajúcimi súdnej právomoci, ktoré sa môžu na ňu odvolávať, a zistená vnútroštátnymi súdmi musí tieto viesť k vyvodu všetkých dôsledkov v súlade s ich vnútroštátnym právom, pokiaľ ide tak o platnosť aktov obsahujúcich zavedenie do praxe príslušných opatrení pomoci, ako aj o vymáhanie schválenej finančnej pomoci ⁽¹⁾.
- (247) Komisia nedisponuje informáciami podrobne opisujúcimi, do akej miery realizované vrátenie dane či vrátenie dane, ktoré sa má realizovať na tomto základe, bude skutočne viesť k úplnému vráteniu najmä každej dane vybranej za mäso pochádzajúce z ostatných členských štátov.
- (248) V prípade nezlučiteľnosti protiprávnej pomoci so spoločným trhom článok 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovuje, že Komisia rozhodne, či príslušný členský štát prijal všetky opatrenia nevyhnutné na spätné získanie pomoci od jej príjemcu. Toto vrátenie je nevyhnutné s cieľom obnoviť predchádzajúci stav zrušením všetkých finančných výhod, ktoré mohol neoprávnene získať príjemca priznanej pomoci od dátumu priznania tejto pomoci.
- (249) Francúzsko musí naspäť získať nezlučiteľnú pomoc v tomto osobitnom prípade, najmä pomoc v prospech podnikov oslobodených od platenia dane z nákupu mäsa. Celková suma pomoci, ktorú treba naspäť získať, sa skladá z čiastok vyplatených vo forme oslobodenia od platenia dane z nákupu mäsa v prospech niektorých podnikov obchodujúcich s mäsom počas dotknutého obdobia.
- (250) Článok 14 ods. 2 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovuje, že spätné získanie zahŕňa úroky, ktoré sa vypočítajú na základe vhodnej sadzby určenej Komisiou. Tieto úroky začínajú plynúť od dátumu, ku ktorému bola pomoc daná k dispozícii príjemcovi.
- (251) Pomoc sa musí vrátiť v súlade s postupmi ustanovenými francúzskymi právnymi predpismi. Sumy zahŕňajú úroky od dátumu, ku ktorému bola pomoc vyplatená, až do dátumu jej skutočného spätného získania. Vypočítavajú sa na základe referenčnej sadzby Komisie, ustanovenej metódou určenia referenčných a aktualizáčnych sadzieb ⁽²⁾.
- (252) Toto rozhodnutie neprejudikuje dôsledky, ktoré v prípade potreby Komisia vyvodí v oblasti financovania Spoločnej poľnohospodárskej politiky Európskym poľnohospodárskym usmerňovacím a záručným fondom (EPUZF).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000 v prospech kafilerických podnikov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupov mäsa, ktorou sa zaťažili aj výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy, len keď Francúzsko dodrží záväzky zopakované v odseku 4 tohto článku.

2. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000 v prospech chovateľov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupov mäsa, ktorou sa zaťažili aj výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy, len keď Francúzsko dodrží záväzky zopakované v odseku 4 tohto článku.

3. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000 v prospech bitúnkov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupov mäsa, ktorou sa zaťažili aj výrobky pochádzajúce z ostatných členských štátov, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy, len keď Francúzsko dodrží záväzky zopakované v odseku 4 tohto článku.

4. Francúzsko vráti platiteľom dane z nákupu mäsa časť dane, ktorou sa zaťažilo mäso pochádzajúce z ostatných členských štátov v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2000. Toto sa musí uskutočniť pri úplnom dodržaní nasledujúcich podmienok:

— Francúzsko oznámi individuálne platiteľom dane maximálne do šiestich mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia špecifické právo na vrátenie, ktoré majú,

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora v citovanej veci Van Calster e.a.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 52.

- na predloženie žiadosti o vrátenie musia platitelia disponovať lehotou v súlade s vnútroštátnym právom a v každom prípade minimálnou lehotou šiestich mesiacov,
 - vrátenie sa musí uskutočniť v maximálnej lehote šiestich mesiacov od predloženia žiadosti,
 - vrátené sumy musia byť aktualizované tak, že sa zohľadnia úroky od dátumu, ku ktorému boli prijaté, až po dátum skutočného vrátenia. Tieto úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby Komisie, ustanovenej metódou určenia referenčných a aktualizáčnych sadzieb,
 - francúzske orgány prijímajú akýkoľvek rozumný dôkaz platiteľov, preukazujúci časť zaplatenej dane, ktorou sa zaťažilo mäso pochádzajúce s ostatných členských štátov,
 - právo na vrátenie nemôže podliehať ďalším podmienkam, najmä podmienke, že daň nebola premietnutá,
 - v prípade, že platiteľ ešte nezaplatil daň, francúzske orgány jasne ustupujú od jej platby vrátane s ňou súvisiacich prípadných úrokov z omeškania,
 - Francúzsko zašle Komisii maximálne do dvadsiatich mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia kompletnú správu, potvrdzujúcu riadne splnenie tohto článku.
5. Týmto článkom nie sú dotknuté práva na vrátenie dane z nákupu mäsa, ktoré by mohli mať platitelia na základe ďalších ustanovení práva Spoločenstva.

Článok 2

1. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2002 v prospech podnikov na zneškodňovanie mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupov mäsa, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.
2. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2002 v prospech chovateľov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupov mäsa, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.

3. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2002 v prospech bitúnkov v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupu mäsa, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.

4. Program štátnej pomoci, ktorý Francúzsko zaviedlo do praxe v období od 1. januára 2002 do 31. decembra 2002 v prospech mäsiarov a prevádzok na výsek mäsa, majúcich v držbe špecifické rizikové materiály (ŠRM), v rámci financovania verejnej služby zneškodňovania mŕtvych zvierat a odpadov z bitúnkov, financovaný prostredníctvom dane z nákupu mäsa, je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.

Článok 3

Opatrenie vo forme oslobodenia od platenia dane z nákupu mäsa v prospech niektorých podnikov obchodujúcich s mäsom, platné v období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2002, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Francúzsko prijme opatrenia nevyhnutné na spätné získanie pomoci vyplatenej príjemcom v zmysle tohto programu. Celková suma pomoci, ktorú treba naspäť získať, musí byť aktualizovaná tak, že sa zohľadnia úroky od dátumu, ku ktorému bola pomoc vyplatená, až do dátumu jej skutočného spätného získania. Tieto úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby Komisie, ustanovenej metódou určenia referenčných a aktualizáčnych sadzieb.

Článok 4

Francúzsko informuje Komisiu do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o prijatých opatreniach na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli 14. decembra 2004

Za Komisiu
Mariann FISCHER BOEL
členka Komisie